CALLIMACHI

HYMNI ET EPIGRAMMATA

QUARTUM EDIDIT

VDALRICVS DE WILAMOWITZ-MOELLENDORFF

BEROLINI
APVD WEIDMANNOS
1925

CALLIMACHI

HYMNI ET EPIGRAMMATA

QVARTVM EDIDIT

VDALRICUS DE WILAMOWITZ-MOELLENDORFF

BEROLINI
APVD WEIDMANNOS
1925.

Druck von C. Schulze & Co., G. m. b. H., Gräfenhainichen.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ

ΚΥΡΗΝΑΙΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ

ΥΜΝΟΙ

1882
ΒΑΤΤΙΑΔΗΝΦΙΛΟΜΩΜΙΧΙΔΗΣΕΡΜΗΣΙΑΝΑΚΤΟΙΝ
ΔΙΔΩΣΙΚΑΙΛΕΟΝΤΙΤΩΙΝΕΟΖΥΓΙ

1896
ΒΑΤΤΙΑΔΗΝΦΙΛΟΜΩΜΙΧΙΔΗΣΕΡΜΗΣΙΑΝΑΚΤΟΙΝ
ΛΕΟΝΤΙΘΩΣΕΔΩΚΕΝΩΣΔΙΔΩΣΙΝΥΝ

1907 · 1925
ΒΑΤΤΙΑΔΗΝΦΙΛΟΜΩΜΙΧΙΔΗΣΕΡΜΗΣΙΑΝΑΞΙΝ
ΤΡΙΣΣΟΙΣΙΝ· ΕΣΘΛΩΝΘΑΝΑΤΟΣΟΥΦΘΙΝΕΙΜΕΝΟΣ

Ὑμνῶ τὸν ὑψίζυγον ἐν πρώτοις Δία,
Φοῖβον δ' ἔπειτα, καὶ τρίτην τὴν Ἄρτεμιν,
Δῆλον τετάρτην, εἶτα λουτρὰ Παλλάδος.
ἕκτην δὲ τὴν Δήμητρα τὴν παλαιτέραν.
μέλπω δὲ γραὸς τῆς φιλοξένου τρόπους
καὶ τὴν τελευτήν, Θησέως τε τὴν ἄγραν.
καὶ τῶν μεγίστων Αἰτίων τὴν τετράδα.
σκώπτω δ' ἐπαραῖς Ἶβιν Ἀπολλώνιον·
καὶ τὴν Ἀθηνᾶν ὕστατον μέλπω πάλιν
γρίφοι βαθίστωι καὶ δυσευρέτοις λόγοις.

Servavit *p* sub Homeri hymnis et anonymus Bernensis (Hermes 26, 308). 1—4 habent F et (ex Ambrosiano) Taur. v. 5 adfert Politianus misc. 24.

3 τέταρτον Bern. 5 τρόπους Pol.: τρόπη *p*, τρόπον Bern. 6 τελευτέαν τε τ. ἄ *p* 8 ἐπ' ἀραῖς.

PRAEFATIO EDITIONIS QVARTAE

Necopinanti mihi contigit ut quarta Callimachi mei editio paranda esset. quae in ipsis versibus perpauca mutat, in adnotationibus plura, praefationes vero veteres abicit. satis enim nota esse opinor quae olim praemonenda erant itaque nunc in eis me contineo, quibus editio critica carere non potest, ut legentes sciant, quibus fundamentis recensio nitatur, quanta sit fides et auctoritas eorum quae tradita accepimus.

Edidi Callimachi hymnos ante hos quadraginta duos annos Ottonis Schneider copiis usus (unum enim Mutinensem ipse contuleram), ut ostenderem archetypo restituto non solum recensionem paucis posse absolvi, sed etiam ipsa Callimachi verba plerumque recuperari, quae tunc a viris doctissimis multo magis interpolabantur quam a librariis corrupta erant. colligi enim poterat unum librum, saeculo fere decimo tertio scriptum[1]), ab Ioanne Aurispa in Italiam asportatum ex apographorum apographis facile restitui. quod confirmatum est editione altera (quam tertia repetit) advocatis aliquot libris melioribus, Matritensi, quem R. Wünsch, Athoo, quem C. Fredrich mea gratia contulerant, Parisino p, quem ipse contuleram; etiam Taurinensem, nunc igni consumptum, Joh. Graeven inspexerat. accedebant felicia Ricardi Reitzenstein inventa, qui Sallustii grammatici, eiusdem qui Sophoclem edidit, nos tenere editionem demonstravit[2]) atque e libro

[1]) Descriptus enim est e libro minusculis litteris exarato, confudit enim v. c. ϱ et ο 1, 87.

[2]) Index lect. Rostock. 1890/91, 1891/92. Gött. Nachr. 1893, 731. Herm. XXVI.

quodam Bernensi cum coniecturas ignoti sed acutissimi viri tum epigramma protulit, quod in archetypo hymnis subscriptum pleraque apographa neglexerant. Quod epigramma conditum est, cum pleraque Callimachi carmina uno codice comprehenderentur[1]). qua e sylloga homo Byzantinus hymnos sumpsit, ut cum Homeri Orphei Procli hymnis coniungeret. hanc igitur editionem archetypus conservavit, quem ut restituat primum est edituri in omnibus his carminibus officium. restituendus est ex apographis, sed ubicumque ad hunc finem perventum est, singulorum librorum errores abiciendi sunt, ne legentium iudicia conturbent. perveneram ad finem, nam in contextu verborum nihil mutandum esse cognovi, cum ea examinarem quae de Callimachi codicibus nuper disputavit M. C. Smiley (Classical Quaterly XIV. XV). qui paene omnes hymnorum codices indefesso labore contulit atque de tota stirpe eorum accuratissima egit disputatione, unde haud pauca in adnotatione mea correcta esse grato animo profiteor. Utinam Smiley eandem curam scholiis adhibuisset, quae quamvis misere concisa editionem merentur atque etiam in codicum affinitate investiganda haud impune negleguntur.

Archetypi formam per singula folia e fenestris quas olim vocabant grammatici restitui posse ostendit mihi Paulus Maas, collega amicissimus de hac editione egregie meritus. ego vero tantum de apographis agam. antiquissimum fuit F, quod duo nobis referunt libri, Ambrosianus 620, *f*, et Athous; accedit grex interpolatorum. quorum in recensendo usus nullus est, emendationesque plerasque Lascari debent. itaque singulos non distinxi, si quando emendatiunculam obferebant. archetypo iam pessime mutilato descriptum est apographum A, multis locis lacunosum, sed in reliquis minime contemnendum. restituitur e duobus libris, Vaticano 1691, *a*, et Marciano 480, *c*. quos signo E

---

[1]) Constat nunc sub initia saeculi decimi tertii et Hecalam et partem certe Aetiorum lecta esse a Michaele Acominato, archiepiscopo Atheniensi.

tamquam ad tertium apographon redeuntes complexus eram libros quattuor, quamquam a familiis F et A diversos et inter se in plerisque consentientes, rectius singulos adferri Smiley me docuit. mirificum autem ab altera parte stare Matritensem 24, *m*, a Lascari scriptum et subinde emendatum, ab altera editionem principem ab eodem Lascari adornatam; et haec quidem codicis instar est, quoniam e Laurentiano 32, 45, *d*, hymni Callimachei evulsi sunt, nimirum ut typis describerentur. Laurentiani frater est Parisinus *suppl. Grec.* 1095, *p*; cum Matritensi Mutinensis a Georgis Valla scriptus, *q*, adeo conspirat, ut Smiley ex illo eum descriptum esse dicat, quod mihi non plane persuasit. denique ad ipsum archetypum nescio qua via redit Parisinus 2763, *e*, quem iniuria contempseram. sunt enim et in contextu et in scholiis quae servaverit a ceteris neglecta, quamquam pluris aestimaveris quae ex ingenio novavit. videtur enim auctor esse huius libri scriba emendationum etiam earum quae in margine Taurinensis et in libro Bernensi redeunt, atque sperandum est fore ut aliquando nomen viri tam acuti reperiatur. certe pleraque archetypi vitia aut ab hoc viro aut a Lascari, in hymno quinto etiam ab A. Politiano correcta sunt. Politianus quoniam epigramma novit, quod e codicibus hodie superstitibus unus servavit *p*, usurpasse videtur *d*, illius gemellum, praesertim cum Florentiae etiam Lascari praesto fuerit.

His subsidiis ita usus sum, ut in adnotatione archetypi lectiones proponerem, ubicumque ab eis recedebam, codicum singulorum autem tantum in locis dubiis aut qui dubii videri possent mentionem facerem. vel archetypi autem praeter locos certa de causa memorabiles neglexi vocabulorum distinctiones, accentus, iota mutum, ny ephelcysticum, denique sigma modo semel modo bis scriptum. libenter etiam itacismos et *ο ω* confusas tacite correxissem, nam in libro tam recenti talia nullam habent auctoritatem.

Reperta sunt nuper in Aegypto multo antiquiorum librorum fragmenta. Alexandriae enim in museo est fru-

stulum voluminis saeculo altero scriptum, quod mea gratia P. Viereck contulit. dixi de eo *Hellenist. Dicht.* II. 68 relliquias hymni quarti vv. 84—94 praeter vitia quaedam nihil habere peculiare. neque graviora sunt lemmata scholiorum in papyro Amherst 20 servatorum, quae R. Pfeiffer in Fragmentis Callimachi repetivit. commemoravi ad 3, 144 ordinem verborum ibi esse alium aeque bonum. permulti hymnorum versus a grammaticis adferuntur, saepe corrupti, neque quidquam emendatur quin in Sallustii editione extitisse credendum sit. nec mirum carmina Alexandriae florentissimis temporibus edita ac per saecula deinceps grammaticorum studiis defensa graves labes non esse passa. utinam ne Callimachus denuo corrigendo interpoletur, terreant vestigia Ruhnkenii et Meinekii, clarorum virorum. videant me, quo magis in linguam et artem Graecorum me insinuavi, eo pressius archetypum sequi atque a sententiis diu pertinaciter defensis senem recedere.

Hymnis subieci epigrammata, ne ordine quidem quamvis incommodo mutato, adscriptis Meinekii numeris. qui cum carmina recentiorum erroribus ad Callimachum relata expulisset, mihi duo tantum erant secludenda in libro Anthologiae Palatinae lemmate *τοῦ αὐτοῦ* perperam instructa, 3 = A. P. VII 318, quod Hegesippum, 320, exprimit, et 36 = A. P. VII 454, adespoton apud Athenaeum 436 d, de quo dixi *Hellen. Dicht.* I 133.

Dabam a. d. VIII Id. Octobr.

I.

ΕΙΣ ΔΙΑ.

Ζηνὸς ἔοι τί κεν ἄλλο παρὰ σπονδῇσιν ἀείδειν
λώιον ἢ θεὸν αὐτόν, ἀεὶ μέγαν, αἰὲν ἄνακτα,
Πηλαγόνων ἐλατῆρα, δικασπόλον οὐρανίδῃσι;
πῶς καί μιν, Δικταῖον ἀείσομεν ἠὲ Λυκαῖον;
ἐν δοιῇ μάλα θυμός, ἐπεὶ γένος ἀμφήριστον.
Ζεῦ σὲ μὲν Ἰδαίοισιν ἐν οὔρεσί φασι γενέσθαι,
Ζεῦ σὲ δ' ἐν Ἀρκαδίῃ· πότεροι, πάτερ, ἐψεύσαντο;
„Κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται“· καὶ γὰρ τάφον, ὦ ἄνα, σεῖο
Κρῆτες ἐτεκτήναντο· σὺ δ' οὐ θάνες, ἐσσὶ γὰρ αἰεί.
ἐν δέ σε Παρρασίῃ Ῥείη τέκεν, ἧχι μάλιστα
ἔσκεν ὄρος θάμνοισι περισκεπές· ἔνθεν ὁ χῶρος
ἱερός, οὐδέ τί μιν κεχρημένον Εἰλειθυίης
ἑρπετὸν οὐδὲ γυνὴ ἐπιμίσγεται, ἀλλά ἑ Ῥείης
ὠγύγιον καλέουσι λεχώιον Ἀπιδανῆες.
ἔνθα σ' ἐπεὶ μήτηρ μεγάλων ἀπεθήκατο κόλπων,
αὐτίκα δίζητο ῥόον ὕδατος, ᾧ κε τόκοιο
λύματα χυτλώσαιτο, τεὸν δ' ἐνὶ χρῶτα λοέσσαι.
Λάδων ἀλλ' οὔπω μέγας ἔρρεεν οὐδ' Ἐρύμανθος,
λευκότατος ποταμῶν, ἔτι δ' ἄβροχος ἦεν ἅπασα
Ἀρκαδίη· μέλλεν δὲ μάλ' εὔυδρος καλέεσθαι
αὖτις· ἐπεὶ τημόσδε, Ῥέη ὅτ' ἐλύσατο μίτρην,
ἦ πολλὰς ἐφύπερθε σαρωνίδας ὑγρὸς Ἰάων
ἤειρεν, πολλὰς δὲ Μέλας ὤκχησεν ἁμάξας,
πολλὰ δὲ Καρίωνος ἄνω διεροῦ περ ἐόντος

3 *πηλαγόνων*, scholion h. l. in Etym. genuino s. v.; Herodian. ad Φ 141: *πηλογόνων* || 4 *νιν* || 10 *Παρρασίῃ* *cem* Lasc. (e scholio?): *Παρρ.* cett.

ἰλυοὺς ἐβάλοντο κινώπετα, νίσσετο δ' ἀνήρ
πεζὸς ὑπὲρ Κρᾶθίν τε πολύστιόν τε Μετώπην
διψαλέος· τὸ δὲ πολλὸν ὕδωρ ὑπὸ ποσσὶν ἔκειτο.
καί ῥ' ὑπ' ἀμηχανίης σχομένη φάτο πότνια Ῥείη
'Γαῖα φίλη τέκε καὶ σύ· τεαὶ δ' ὠδῖνες ἐλαφραί'.
εἶπε καὶ ἀντανύσασα θεὴ μέγαν ὑψόθι πῆχυν
πλῆξεν ὄρος σκήπτρωι· τὸ δέ οἱ δίχα πουλὺ διέστη,
ἐκ δ' ἔχεεν μέγα χεῦμα· τόθι χρόα φαιδρύνασα
ὦνα τεὸν σπείρωσε, Νέδηι δέ σε δῶκε κομίζειν
κευθμὸν ἔσω Κρηταῖον, ἵνα κρύφα παιδεύοιο,
πρεσβυτάτηι Νυμφέων, αἵ μιν τότε μαιώσαντο
πρωτίστη γενεὴ μετά γε Στύγα τε Φιλύρην τε.
οὐδ' ἁλίην ἀπέτεισε θεὴ χάριν, ἀλλὰ τὸ χεῦμα
κεῖνο Νέδην ὀνόμηνε· τὸ μέν ποθι πουλὺ κατ' αὐτό
Καυκώνων πτολίεθρον, ὃ Λέπρειον πεφάτισται,
συμφέρεται Νηρῆι, παλαιότατον δέ μιν ὕδωρ
υἱωνοὶ πίνουσι Λυκαονίης ἄρκτοιο.
εὖτε Θενὰς ἀπέλειπεν ἐπὶ Κνωσοῖο φέρουσα
Ζεῦ πάτερ ἡ Νύμφη σε (Θεναὶ δ' ἔσαν ἐγγύθι Κνωσοῦ),
τουτάκι τοι πέσε δαῖμον ἄπ' ὀμφαλός· ἔνθεν ἐκεῖνο
Ὀμφάλιον μετέπειτα πέδον καλέουσι Κύδωνες.
Ζεῦ σὲ δὲ Κυρβάντων ἑτάραι προσεπηχύναντο
Δικταῖαι Μελίαι, σὲ δ' ἐκοίμισεν Ἀδρήστεια
λίκνωι ἐνὶ χρυσέωι, σὺ δ' ἐθήσαο πίονα μαζόν
αἰγὸς Ἀμαλθείης, ἐπὶ δὲ γλυκὺ κηρίον ἔβρως.
γέντο γὰρ ἐξαπιναῖα Πανακρίδος ἔργα μελίσσης
Ἰδαίοις ἐν ὄρεσσι, τά τε κλείουσι Πάνακρα.
οὖλα δὲ Κούρητές σε περὶ πρύλιν ὠρχήσαντο
τεύχεα πεπλήγοντες, ἵνα Κρόνος οὔασιν ἠχήν
ἀσπίδος εἰσαΐοι καὶ μή σεο κουρίζοντος.

---

26 *πολύστιον* schol. Apoll. 2, 1172 (cf. *Στίαξ* Epidaurius): *πολύστειον* || 30 *θεὰ* || 33 v. l. *κομίσσαι* (utrumque *p q*, *κομίζειν A*, *κομίσσαι F m d*) cf. *ν* 68 || 36 *πρωτίστῃ γενεῇ*: corr. Schneider | *μετά τε*: corr. *a* || 37 *ἀπέτισε* || 39 *Λέπριον* || 41 *γυιωνοὶ* || 48 *λεικνῳ* || 53 *πεπληγότες*: corr. Lascar. (Nonn. 28, 327).

καλὰ μὲν ἠέξευ, καλὰ δ' ἔτραφες οὐράνιε Ζεῦ,
ὀξὺ δ' ἀνήβησας, ταχινοὶ δέ τοι ἦλθον ἴουλοι.
ἀλλ' ἔτι παιδνὸς ἐὼν ἐφράσσαο πάντα τέλεια·
τῶι τοι καὶ γνωτοὶ προτερηγενέες περ ἐόντες
οὐρανὸν οὐκ ἐμέγηραν ἔχειν ἐπιδαίσιον οἶκον.
δηναιοὶ δ' οὐ πάμπαν ἀληθέες ἦσαν ἀοιδοί·
φάντο πάλον Κρονίδηισι διάτριχα δώματα νεῖμαι·
τίς δέ κ' ἐπ' οὐλύμπωι τε καὶ ἄιδι κλῆρον ἐρύσσαι,
ὃς μάλα μὴ νενίηλος; ἐπ' ἰσαίηι γὰρ ἔοικε
πήλασθαι· τὰ δὲ τόσσον ὅσον διὰ πλεῖστον ἔχουσι.
ψευδοίμην ἀίοντος ἅ κεν πεπίθοιεν ἀκουήν.
οὔ σε θεῶν ἐσσῆνα πάλοι θέσαν, ἔργα δὲ χειρῶν,
σή τε βίη τό τε κάρτος, ὃ καὶ πέλας εἵσαο δίφρου.
θήκαο δ' οἰωνῶν μέγ' ὑπείροχον ἀγγελιώτην
σῶν τεράων· ἅ τ' ἐμοῖσι φίλοις ἐνδέξια φαίνοις.
εἵλεο δ' αἰζηῶν ὅ τι φέρτατον· οὐ σύ γε νηῶν
ἐμπεράμους, οὐκ ἄνδρα σακέσπαλον, οὐ μὲν ἀοιδόν·
ἀλλὰ τὰ μὲν μακάρεσσιν ὀλίζοσιν αὖθι παρῆκας
ἄλλα μέλειν ἑτέροισι, σὺ δ' ἐξέλεο πτολιάρχους
αὐτούς, ὧν ὑπὸ χεῖρα γεωμόρος, ὧν ἴδρις αἰχμῆς,
ὧν ἐρέτης, ὧν πάντα· τί δ' οὐ κρατέοντος ὑπ' ἰσχύν;
αὐτίκα χαλκῆας μὲν ὑδείομεν Ἡφαίστοιο,
τευχηστὰς δ' Ἄρηος, ἐπακτῆρας δὲ Χιτώνης
Ἀρτέμιδος, Φοίβου δὲ λύρης εὖ εἰδότας οἴμους·
„ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες", ἐπεὶ Διὸς οὐδὲν ἀνάκτων
θειότερον· τῶι καί σφι τεὴν ἐκρίναο λάξιν,
δῶκας δὲ πτολίεθρα φυλασσέμεν, ἵζεο δ' αὐτός
ἄκρηισ' ἐν πολίεσσιν, ἐπόψιος οἵ τε δίκηισι
λαὸν ὑπὸ σκολιῆισ' οἵ τ' ἔμπαλιν ἰθύνουσιν·
ἐν δὲ ῥυηφενίην ἔβαλές σφισιν, ἐν δ' ἅλις ὄλβον·
πᾶσι μέν, οὐ μάλα δ' ἶσον. ἔοικε δὲ τεκμήρασθαι
ἡμετέρωι μεδέοντι· περιπρὸ γὰρ εὐρὺ βέβηκεν.
ἑσπέριος κεῖνός γε τελεῖ τά κεν ἦρι νοήσηι·

---

68 οἰωνὸν: corr. Stephanus || 87 ἠοῖ: corr. marg. *m* (?), marg. Taur. || νοήσει: corr. Lasc.

ἑσπέριος τὰ μέγιστα, τὰ μείονα δ', εὖτε νοήσηι.
οἳ δὲ τὰ μὲν πλειῶνι, τὰ δ' οὐχ ἑνί, τῶν δ' ἀπὸ πάμπαν
αὐτὸς ἄνην ἐκόλουσας, ἐνέκλασσας δὲ μενοινήν.
χαῖρε μέγα Κρονίδη πανυπέρτατε, δῶτορ ἐάων,
δῶτορ ἀπημονίης. τεὰ δ' ἔργματα τίς κεν ἀείδοι;
οὐ γένετ', οὐκ ἔσται· τίς καὶ Διὸς ἔργματ' ἀείσει;
χαῖρε πάτερ, χαῖρ' αὖθι· δίδου δ' ἀρετήν τ' ἄφενός τε.
οὔτ' ἀρετῆς ἄτερ ὄλβος ἐπίσταται ἄνδρας ἀέξειν
οὔτ' ἀρετὴ ἀφένοιο· δίδου δ' ἀρετήν τε καὶ ὄλβον.

---

93 *καὶ* scripsi: *κεν* || *ἀείσει F* c.: *ἀείσοι AE.*

II.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Οἷον ὁ τὠπόλλωνος ἐσείσατο δάφνινος ὅρπηξ,
οἷα δ' ὅλον τὸ μέλαθρον· ἑκὰς ἑκὰς ὅστις ἀλιτρός.
καὶ δή που τὰ θύρετρα καλῶι ποδὶ Φοῖβος ἀράσσει·
οὐχ ὁράαις; ἐπένευσεν ὁ Δήλιος ἡδύ τι φοῖνιξ
ἐξαπίνης, ὁ δὲ κύκνος ἐν ἠέρι καλὸν ἀείδει.
αὐτοὶ νῦν κατοχῆες ἀνακλίνεσθε πυλάων,
αὐταὶ δὲ κληῖδες· ὁ γὰρ θεὸς οὐκέτι μακρήν.
οἱ δὲ νέοι μολπήν τε καὶ ἐς χορὸν ἐντύνεσθε.

ὡπόλλων οὐ παντὶ φαείνεται, ἀλλ' ὅτις ἐσθλός·
ὅς μιν ἴδηι, μέγας οὗτος, ὃς οὐκ ἴδε, λιτὸς ἐκεῖνος.
ὀψόμεθ', ὦ Ἑκάεργε, καὶ ἐσσόμεθ' οὔποτε λιτοί.
μήτε σιωπηλὴν κίθαριν μήτ' ἄψοφον ἴχνος
τοῦ Φοίβου τοὺς παῖδας ἔχειν ἐπιδημήσαντος,
εἰ τελέειν μέλλουσι γάμον πολιήν τε κερεῖσθαι,
ἑστήξειν δὲ τὸ τεῖχος ἐπ' ἀρχαίοισι θεμέθλοις.
ἠγασάμην τοὺς παῖδας, ἐπεὶ χέλυς οὐκέτ' ἀεργός.

εὐφημεῖτ' ἀίοντες ἐπ' Ἀπόλλωνος ἀοιδῆι.
εὐφημεῖ καὶ πόντος, ὅτε κλείουσιν ἀοιδοί
ἢ κίθαριν ἢ τόξα, Λυκωρέος ἔντεα Φοίβου.
οὐδὲ Θέτις Ἀχιλῆα κινύρεται αἴλινα μήτηρ,
ὁππόθ' ἱὴ παιῆον ἱὴ παιῆον ἀκούσηι.
καὶ μὲν ὁ δακρυόεις ἀναβάλλεται ἄλγεα πέτρος,
ὅστις ἐνὶ Φρυγίηι διερὸς λίθος ἐστήρικται,
μάρμαρον ἀντὶ γυναικὸς ὀιζυρόν τι χανούσης.

---

2 οἷο: corr. Lasc. ‖ 7 μακράν.

ἱὴ ἱὴ φθέγγεσθε· κακὸν μακάρεσσιν ἐρίζειν.
ὃς μάχεται μακάρεσσιν, ἐμῶι βασιλῆι μάχοιτο·
ὅστις ἐμῶι βασιλῆι, καὶ Ἀπόλλωνι μάχοιτο.
τὸν χορὸν ὡπόλλων, ὅ τι οἱ κατὰ θυμὸν ἀείδει,
τιμήσει· δύναται γάρ, ἐπεὶ Διὶ δεξιὸς ἧσται.
οὐδ' ὁ χορὸς τὸν Φοῖβον ἐφ' ἓν μόνον ἦμαρ ἀείσει,
ἔστι γὰρ εὔυμνος· τίς ἂν οὐ ῥέα Φοῖβον ἀείδοι;
χρύσεα τὠπόλλωνι τό τ' ἐνδυτὸν ἥ τ' ἐπιπορπίς
ἥ τε λύρη τό τ' ἄεμμα τὸ Λύκτιον ἥ τε φαρέτρη,
χρύσεα καὶ τὰ πέδιλα· πολύχρυσος γὰρ Ἀπόλλων.
καὶ δὲ πολυκτέανος· Πυθῶνί κε τεκμήραιο.
καὶ μὲν ἀεὶ καλὸς καὶ ἀεὶ νέος· οὔποτε Φοίβου
θηλείηις' οὐδ' ὅσσον ἐπὶ χνόος ἦλθε παρειαῖς,
αἱ δὲ κόμαι θυόεντα πέδωι λείβουσιν ἔλαια·
οὐ λίπος Ἀπόλλωνος ἀποστάζουσιν ἔθειραι,
ἀλλ' αὐτὴν πανάκειαν· ἐν ἄστεϊ δ' ὧι κεν ἐκεῖναι
πρῶκες ἔραζε πέσωσιν ἀκήρια πάντ' ἐγένοντο·
τέχνηι δ' ἀμφιλαφὴς οὔ τις τόσον ὅσσον Ἀπόλλων·
κεῖνος ὀιστευτὴν ἔλαχ' ἀνέρα, κεῖνος ἀοιδόν
(Φοίβωι γὰρ καὶ τόξον ἐπιτρέπεται καὶ ἀοιδή),
κείνου δὲ θριαὶ καὶ μάντιες· ἐκ δέ νυ Φοίβου
ἰητροὶ δεδάασιν ἀνάβλησιν θανάτοιο.
Φοῖβον καὶ Νόμιον κικλήσκομεν ἐξέτι κείνου,
ἐξότ' ἐπ' Ἀμφρυσσῶι ζευγίτιδας ἔτρεφεν ἵππους
ἠιθέου ὑπ' ἔρωτι κεκαυμένος Ἀδμήτοιο.
ῥεῖά κε βουβόσιον τελέθοι πλέον, οὐδέ κεν αἶγες
δεύοιντο βρεφέων ἐπιμηλάδες, ἧισιν Ἀπόλλων
βοσκομένηισ' ὀφθαλμὸν ἐπήγαγεν· οὐδ' ἀγάλακτες
οἴιες οὐδ' ἄκυθοι, πᾶσαι δέ κεν εἶεν ὕπαρνοι,
ἡ δέ κε μουνοτόκος διδυμητόκος αἶψα γένοιτο.
Φοίβωι δ' ἑσπόμενοι πόλιας διεμετρήσαντο

---

31 ἀν' οὔρεα: ῥέα dist. marg. Taur. || 35 καί τε: corr. Schneider 36 καί κεν: corr. du Ballu || 37 θηλείαις || 48 Ἀμβρυσσῶι A || 51 μενεμηλάδες (h. e. ἐμμηλάδες cf. Hesych.) v. l. in scholiis || 54 διδυμοτόκος: corr. Blomfield.

ἄνθρωποι· Φοῖβος γὰρ ἀεὶ πολίεσσι φιληδεῖ
κτιζομένῃσ', αὐτὸς δὲ θεμείλια Φοῖβος ὑφαίνει.
τετραέτης τὰ πρῶτα θεμείλια Φοῖβος ἔπηξε
καλῆι ἐν Ὀρτυγίηι περιηγέος ἐγγύθι λίμνης.
Ἄρτεμις ἀγρώσσουσα καρήατα συνεχὲς αἰγῶν
Κυνθιάδων φορέεσκεν, ὃ δ' ἔπλεκε βωμὸν Ἀπόλλων,
δείματο μὲν κεράεσσιν ἐδέθλια, πῆξε δὲ βωμόν
ἐκ κεράων, κεραοὺς δὲ πέριξ ὑπεβάλλετο τοίχους.
ὧδ' ἔμαθεν τὰ πρῶτα θεμείλια Φοῖβος ἐγείρειν.
Φοῖβος καὶ βαθύγειον ἐμὴν πόλιν ἔφρασε Βάττωι
καὶ Λιβύην ἐσιόντι κόραξ ἡγήσατο λαῶι
δεξιὸς οἰκιστῆρι καὶ ὤμοσε τείχεα δώσειν
ἡμετέροις βασιλεῦσιν· ἀεὶ δ' εὔορκος Ἀπόλλων.
ὤπολλον, πολλοί σε Βοηδρόμιον καλέουσι,
πολλοὶ δὲ Κλάριον, πάντη δέ τοι οὔνομα πουλύ·
αὐτὰρ ἐγὼ Καρνεῖον· ἐμοὶ πατρώιον οὕτω.
Σπάρτη τοι Καρνεῖε τὸ δὴ πρώτιστον ἔδεθλον,
δεύτερον αὖ Θήρη, τρίτατόν γε μὲν ἄστυ Κυρήνης.
ἐκ μέν σε Σπάρτης ἕκτον γένος Οἰδιπόδαο
ἤγαγε Θηραίην ἐς ἀπόκτισιν· ἐκ δέ σε Θήρης
οὖλος Ἀριστοτέλης Ἀσβυστίδι πάρθετο γαίηι,
δεῖμε δέ τοι μάλα καλὸν ἀνάκτορον, ἐν δὲ πόληι
θῆκε τελεσφορίην ἐπετήσιον, ἧι ἐνὶ πολλοί
ὑστάτιον πίπτουσιν ἐπ' ἰσχίον, ὦ ἄνα, ταῦροι.
ἰὴ ἰὴ Καρνεῖε πολύλλιτε, σεῖο δὲ βωμοί
ἄνθεα μὲν φορέουσιν ἐν εἴαρι τόσσα περ Ὧραι
ποικίλ' ἀγινεῦσι ζεφύρου πνείοντος ἐέρσην,
χείματι δὲ κρόκον ἡδύν· ἀεὶ δέ τοι ἀέναον πῦρ,
οὐδέ ποτε χθιζὸν περιβόσκεται ἄνθρακα τέφρη.
ἦ ῥ' ἐχάρη μέγα Φοῖβος, ὅτε ζωστῆρες Ἐνυοῦς
ἀνέρες ὠρχήσαντο μετὰ ξανθῇσι Λιβύσσῃς,
τέθμιαι εὖτέ σφιν Καρνειάδες ἤλυθον ὧραι.
οἳ δ' οὔπω πηγῇσι Κύρης ἐδύναντο πελάσσαι

67 οἰκιστήρ: corr. Bentley || 72 δὴ Kaibel: δὲ || 80 πολύλλιστε: corr. Lasc. || 88 πηγαῖσι Schol. Pindar. Pyth. 4, 523: πηγῆς.

Δωριέες, πυκινὴν δὲ νάπαις Ἄζιλιν ἔναιον.
τοὺς μὲν ἄναξ ἴδεν αὐτός, ἔῃι δ' ἐπεδείξατο νύμφηι
στὰς ἐπὶ Μυρτούσσης κερατώδεος, ἧχι λέοντα
Ὑψηὶς κατέπεφνε βοῶν σίνιν Εὐρυπύλοιο.
οὐ κείνου χορὸν εἶδε θεώτερον ἄλλον Ἀπόλλων,
οὐδὲ πόλει τόσ' ἔνειμεν ὀφέλσιμα, τόσσα Κυρήνηι,
μνωόμενος προτέρης ἁρπακτύος. οὐδὲ μὲν αὐτοί
Βαττιάδαι Φοίβοιο πλέον θεὸν ἄλλον ἔτεισαν.

ἱὴ ἱὴ παιῆον ἀκούομεν, οὕνεκα τοῦτο
Δελφός τοι πρώτιστον ἐφύμνιον εὕρετο λαός,
ἦμος ἑκηβολίην χρυσέων ἐπεδείκνυσο τόξων.
Πυθώ τοι κατιόντι συνήντετο δαιμόνιος θήρ,
αἰνὸς ὄφις. τὸν μὲν σὺ κατήναρες ἄλλον ἐπ' ἄλλωι
βάλλων ὠκὺν ὀιστόν, ἐπηύτησε δὲ λαός,
'ἱὴ ἱὴ παιῆον, ἵει βέλος, εὐθύ σε μήτηρ
γείνατ' ἀοσσητῆρα'· τὸ δ' ἐξέτι κεῖθεν ἀείδηι.

ὁ Φθόνος Ἀπόλλωνος ἐπ' οὔατα λάθριος εἶπεν
'οὐκ ἄγαμαι τὸν ἀοιδὸν ὃς οὐδ' ὅσα πόντος ἀείδει'.
τὸν Φθόνον ὡπόλλων ποδί τ' ἤλασεν ὧδέ τ' ἔειπεν·
'Ἀσσυρίου ποταμοῖο μέγας ῥόος, ἀλλὰ τὰ πολλά
λύματα γῆς καὶ πολλὸν ἐφ' ὕδατι συρφετὸν ἕλκει.
Δηοῖ δ' οὐκ ἀπὸ παντὸς ὕδωρ φορέουσι μέλισσαι,
ἀλλ' ἥτις καθαρή τε καὶ ἀχράαντος ἀνέρπει
πίδακος ἐξ ἱερῆς ὀλίγη λιβὰς ἄκρον ἄωτον'.

χαῖρε ἄναξ· ὁ δὲ Μῶμος, ἵν' ὁ Φθόνος, ἔνθα νέοιτο.

---

93 *εἶδε* F: *ἴδε* cett. || 94 *ἔδειμε*: corr. Lasc. || 96 *ἔτισαν* || 113 schol. mutilum Gregor. Naz. codicis Clark. 12 f. 3^a (contulit Graeven) *ὃν γὰρ φ⟨θονεῖ⟩τις καὶ βασκαίνει μ⟨έμ⟩φεται καὶ σκώπτει, ⟨κα⟩θώς φησι καί τις τῶν σοφ⟨ῶν· βα⟩σκανίης μνη⟨μεῖον ἀρι⟩φραδές ἐστιν ὁ μῶμ⟨ος⟩· καὶ ὁ καλλίμαχος. ⟨ὁ⟩ δὲ μῶμος ἵν' ὁ φθόνος ἔνθα νεύοιτο.*: *φθόρος.* invenerant verum etiam pauci dett.

III.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

Ἄρτεμιν (οὐ γὰρ ἐλαφρὸν ἀειδόντεσσι λαθέσθαι)
ὑμνέομεν, τῇι τόξα λαγωβολίαι τε μέλονται
καὶ χορὸς ἀμφιλαφὴς καὶ ἐν οὔρεσιν ἑψιάασθαι,
ἄρχμενοι, ὡς ὅτε πατρὸς ἐφεζομένη γονάτεσσι
παῖς ἔτι κουρίζουσα τάδε προσέειπε γονῆα
‘δός μοι παρθενίην αἰώνιον ἄππα φυλάσσειν,
καὶ πολυωνυμίην, ἵνα μή μοι Φοῖβος ἐρίζηι,
δὸς δ' ἰοὺς καὶ τόξα — ἔα πάτερ, οὔ σε φαρέτρην
οὐδ' αἰτέω μέγα τόξον· ἐμοὶ Κύκλωπες ὀιστούς
αὐτίκα τεχνήσονται, ἐμοὶ δ' εὐκαμπὲς ἄεμμα·
ἀλλὰ φαεσφορίην τε καὶ ἐς γόνυ μέχρι χιτῶνα
ζώννυσθαι λεγνωτόν, ἵν' ἄγρια θηρία καίνω.
δὸς δέ μοι ἑξήκοντα χορίτιδας Ὠκεανίνας,
πάσας εἰνέτεας, πάσας ἔτι παῖδας ἀμίτρους.
δὸς δέ μοι ἀμφιπόλους Ἀμνισίδας εἴκοσι νύμφας,
αἵ τέ μοι ἐνδρομίδας τε καὶ ὁππότε μηκέτι λύγκας
μήτ' ἐλάφους βάλλοιμι θοοὺς κύνας εὖ κομέοιεν.
δὸς δέ μοι οὔρεα πάντα· πόλιν δέ μοι ἥντινα νεῖμον
ἥντινα λῆις· σπαρνὸν γὰρ ὅτ' Ἄρτεμις ἄστυ κάτεισιν·
οὔρεσιν οἰκήσω, πόλεσιν δ' ἐπιμείξομαι ἀνδρῶν
μοῦνον ὅτ' ὀξείηισιν ὑπ' ὠδίνεσσι γυναῖκες
τειρόμεναι καλέουσι βοηθόον, ῇσί με Μοῖραι
γεινομένην τὸ πρῶτον ἐπεκλήρωσαν ἀρήγειν,
ὅττι με καὶ τίκτουσα καὶ οὐκ ἤλγησε φέρουσα

4 ἀρχόμενοι (-μενος A): corr. Blomfield || 16 ἐνδρομίδας Et. gen. s. v.: ἐνδρομάδας || 20 ἐπιμίξομαι || 21 ὀξείησιν F: -εσσιν cett,

μήτηρ, ἀλλ' ἀμογητὶ φίλων ἀπεθήκατο γυίων.
ὣς ἡ παῖς εἰποῦσα γενειάδος ἤθελε πατρός
ἅψασθαι, πολλὰς δὲ μάτην ἐτανύσσατο χεῖρας
μέχρις ἵνα ψαύσειε. πατὴρ δ' ἐπένευσε γελάσσας,
φῆ δὲ καταρρέζων 'ὅτε μοι τοιαῦτα θέαιναι
τίκτοιεν, τυτθόν κεν ἐγὼ ζηλήμονος Ἥρης
χωομένης ἀλέγοιμι. φέρευ τέκος ὅσσ' ἐθελημός
αἰτίζεις, καὶ δ' ἄλλα πατὴρ ἔτι μείζονα δώσει.
τρὶς δέκα τοι πτολίεθρα καὶ οὐχ ἕνα πύργον ὀπάσσω,
τρὶς δέκα τοι πτολίεθρα, τὰ μὴ θεὸν ἄλλον ἀέξειν
εἴσεται ἀλλὰ μόνην σὲ καὶ Ἀρτέμιδος καλέεσθαι·
πολλὰς δὲ ξυνῆι πόλιας διαμετρήσασθαι
μεσσόγεως νήσους τε· καὶ ἐν πάσῃσιν ἔσονται
Ἀρτέμιδος βωμοί τε καὶ ἄλσεα. καὶ μὲν ἀγυιαῖς
ἔσσῃι καὶ λιμένεσσιν ἐπίσκοπος'. ὣς ὁ μὲν εἰπών
μῦθον ἐπεκρήηνε καρήατι. βαῖνε δὲ κούρη
λευκὸν ἐπὶ Κρηταῖον ὄρος κεκομημένον ὕλῃι·
ἔνθεν ἐπ' Ὠκεανόν· πολέας δ' ἐπελέξατο νύμφας,
πάσας εἰνέτεας, πάσας ἔτι παῖδας ἀμίτρους,
χαῖρε δὲ Καίρατος ποταμὸς μέγα, χαῖρε δὲ Τηθύς,
οὕνεκα θυγατέρας Λητωίδι πέμπον ἀμορβούς.
αὖθι δὲ Κύκλωπας μετεκίαθε· τοὺς μὲν ἔτετμε
νήσωι ἐνὶ Λιπάρηι (Λιπάρη νέον, ἀλλὰ τότ' ἔσκεν
οὔνομά οἱ Μελιγουνίς) ἐπ' ἄκμοσιν Ἡφαίστοιο
ἑσταότας περὶ μύδρον· ἐπείγετο γὰρ μέγα ἔργον·
ἱππείην τετύκοντο Ποσειδάωνι ποτίστρην.
αἱ νύμφαι δ' ἔδδεισαν, ὅπως ἴδον αἰνὰ πέλωρα
πρηόσιν Ὀσσείοισιν ἐοικότα, πᾶσι δ' ὑπ' ὀφρύν
φάεα μουνόγληνα σάκει ἴσα τετραβοείωι
δεινὸν ὑπογλαύσσοντα, καὶ ὁππότε δοῦπον ἄκουσαν
ἄκμονος ἠχήσαντος ἐπὶ μέγα πουλύ τ' ἄημα

---

29 ὅτι: corr. Lasc. ‖ 37 ἁπάσῃσι: corr. marg. Taur. ‖ 45 πέμπον Schol. Nic. Ther. 349: πέμπεν ‖ 52 ἐοικότας: corr. m^2 recc ‖ 55 ἐπεὶ: corr. Bentley | πολύ: corr. Lasc.

φυσάων αἰρῶν τε βαρὺν στόνον· αὖε γὰρ Αἴτνη,
αὖε δὲ Τρινακίη Σικανῶν ἕδος, αὖε δὲ γείτων
Ἰταλίη, μεγάλην δὲ βοὴν ἐπὶ Κύρνος ἀύτει.
εὖθ᾽ οἵ γε ῥαιστῆρας ἀειράμενοι ὑπὲρ ὤμων
ἢ χαλκὸν ζείοντα καμινόθεν ἠὲ σίδηρον
ἀμβολαδὶς τετυπόντες ἐπὶ μέγα μοχθήσειαν.
τῶι σφέας οὐκ ἐτάλασσαν ἀκηδέες Ὠκεανῖναι
οὔτ᾽ ἄντην ἰδέειν οὔτε κτύπον οὔασι δέχθαι.
οὐ νέμεσις· κείνους γε καὶ αἱ μάλα μηκέτι τυτθαί
οὐδέποτ᾽ ἀφρικτὶ μακάρων ὁρόωσι θύγατρες,
ἀλλ᾽ ὅτε κουράων τις ἀπειθέα μητέρι τεύχοι,
μήτηρ μὲν Κύκλωπας ἑῆι ἐπὶ παιδὶ καλιστρεῖ,
Ἄργην ἢ Στερόπην· ὃ δὲ δώματος ἐκ μυχάτοιο
ἔρχεται Ἑρμείης σποδιῆι κεχριμένος αἰθῆι.
αὐτίκα τὴν κούρην μορμύσσεται, ἣ δὲ τεκούσης
δύνει ἔσω κόλπους θεμένη ἐπὶ φάεσι χεῖρας.
κοῦρα σὺ δὲ προτέρω περ, ἔτι τριέτηρος ἐοῦσα,
εὖτ᾽ ἔμολεν Λητώ σε μετ᾽ ἀγκαλίδεσσι φέρουσα,
Ἡφαίστου καλέοντος ὅπως ὀπτήρια δοίη,
Βρόντεώ σε στιβαροῖσιν ἐφεσσαμένου γονάτεσσι,
στήθεος ἐκ μεγάλου λασίης ἐδράξαο χαίτης,
ὤλοψας δὲ βίηφι· τὸ δ᾽ ἄτριχον εἰσέτι καὶ νῦν
μεσσάτιον στέρνοιο μένει μέρος, ὡς ὅτε κόρσηι
φωτὸς ἐνιδρυθεῖσα κόμην ἐπενείματ᾽ ἀλώπηξ.
τῶι μάλα θαρσαλέη σφε τάδε προσελέξαο τῆμος
‘Κύκλωπες κἠμοί τι Κυδώνιον εἰ δ᾽ ἄγε τόξον
ἠδ᾽ ἰοὺς κοίλην τε κατακληῖδα βελέμνων
τεύξατε· καὶ γὰρ ἐγὼ Λητωιὰς ὥσπερ Ἀπόλλων.
αἰ δέ κ᾽ ἐγὼ τόξοις μονιὸν δάκος ἤ τι πέλωρον
θηρίον ἀγρεύσω, τὸ δέ κεν Κύκλωπες ἔδοιεν᾽.
ἔννεπες· οἳ δ᾽ ἐτέλεσσαν· ἄφαρ δ᾽ ὡπλίσσαο δαῖμον.

---

56 *αὐτῶν τε*: correxi || 61 *ἐπεὶ*: corr. Stephanus || 64 *κείνους δὲ*: corr. Meineke || 69 *κεχρημένος*: corr. *e*, marg. Taur. || 78 *κόρσην*; corr. marg. Taur. || 80 *προσελέξατο*: corr. *e* || 81 *ἢ ἦμοι*: corr. Meineke || 83 *Λητοιάς*: corr. Lasc. || 86 *δαῖμον F*: *δαίμων* cett.

αἶψα δ' ἐπὶ σκύλακας πάλιν ἤιες· ἵκεο δ' αὖλιν
Ἀρκαδικὴν ἔπι Πανός. ὃ δὲ κρέα λυγκὸς ἔταμνε
Μαιναλίης, ἵνα οἱ τοκάδες κύνες εἶδαρ ἔδοιεν.
τὶν δ' ὁ γενειήτης δύο μὲν κύνας ἥμισυ πηγούς
τρεῖς δὲ παρουαίους ἕνα δ' αἰόλον, οἵ ῥα λέοντας
αὐτοὺς αὖ ἐρύοντες, ὅτε δράξαιντο δεράων,
εἷλκον ἔτι ζώοντας ἐπ' αὐλίον, ἑπτὰ δ' ἔδωκε
θάσσονας αὐράων Κυνοσουρίδας, αἵ ῥα διῶξαι
ὤκισται νεβρούς τε καὶ οὐ μύοντα λαγωόν
καὶ κοίτην ἐλάφοιο καὶ ὕστριχος ἔνθα καλιαί
σημῆναι καὶ ζορκὸς ἐπ' ἴχνιον ἡγήσασθαι.
ἔνθεν ἀπερχομένη (μετὰ καὶ κύνες ἐσσεύοντο)
εὗρες ἐπὶ προμολῇσ' ὄρεος τοῦ Παρρασίοιο
σκαιρούσας ἐλάφους, μέγα τι χρέος· αἳ μὲν ἐπ' ὄχθῃς
αἰὲν ἐβουκολέοντο μελαμψήφιδος ἀναύρου,
μάσσονες ἢ ταῦροι, κεράων δ' ἀπελάμπετο χρυσός·
ἐξαπίνης δ' ἔταφές τε καὶ ὃν ποτὶ θυμὸν ἔειπες
'τοῦτό κεν Ἀρτέμιδος πρωτάγριον ἄξιον εἴη'.
πέντ' ἔσαν αἱ πᾶσαι· πίσυρας δ' ἕλες ὦκα θέουσα
νόσφι κυνοδρομίης, ἵνα τοι θοὸν ἅρμα φέρωσι.
τὴν δὲ μίαν Κελάδοντος ὑπὲρ ποταμοῖο φυγοῦσαν
Ἥρης ἐννεσίῃσιν, ἀέθλιον Ἡρακλῆι
ὕστερον ὄφρα γένοιτο, πάγος Κερύνειος ἔδεκτο.
Ἄρτεμι Παρθενίη Τιτυοκτόνε, χρύσεα μέν τοι
ἔντεα καὶ ζώνη, χρύσεον δ' ἐζεύξαο δίφρον,
ἐν δ' ἐβάλευ χρύσεια θεὴ κεμάδεσσι χαλινά.
ποῦ δέ σε τὸ πρῶτον κερόεις ὄχος ἤρξατ' ἀείρειν;
Αἵμωι ἐπὶ Θρήικι, τόθεν βορέαο καταῖξ
ἔρχεται ἀχλαίνοισι δυσαέα κρυμὸν ἄγουσα.
ποῦ δ' ἔταμες πεύκην, ἀπὸ δὲ φλογὸς ἥψαο ποίης;
Μυσῶι ἐν Οὐλύμπωι, φάεος δ' ἐνέηκας ἀυτμήν
ἀσβέστου, τό ῥα πατρὸς ἀποστάζουσι κεραυνοί.

---

91 παρουατίους: corr. Haupt et Schneider || 93 εἷλον: corr. e (Nonn. 25, 188) || 100 ad ὄχθῃς cf. schol. T ad Ξ 445 || 109 ὕστερον Schol. Apollon. I 996: ὕστακον || 112 θεά.

ποσσάκι δ' ἀργυρέοιο θεὴ πειρήσαο τόξου;
πρῶτον ἐπὶ πτελέην, τὸ δὲ δεύτερον ἧκας ἐπὶ δρῦν,
τὸ τρίτον αὖτ' ἐπὶ θῆρα. τὸ τέτρατον οὐκέτ' ἐπὶ δρῦν,
. . . .
ἀλλά μιν εἰς ἀδίκων ἔβαλες πόλιν, οἵ τε περὶ σφέας
οἵ τε περὶ ξείνους ἀλιτήμονα πολλὰ τέλεσκον,
σχέτλιοι, οἷς τύνη χαλεπὴν ἐμμάξεαι ὀργήν·
κτήνεά φιν λοιμὸς καταβόσκεται, ἔργα δὲ πάχνη,
κείρονται δὲ γέροντες ἐφ' υἱάσιν, αἱ δὲ γυναῖκες
ἢ βληταὶ θνήσκουσι λεχωίδες ἠὲ φυγοῦσαι
τίκτουσιν τῶν οὐδὲν ἐπὶ σφυρὸν ὀρθὸν ἀνέστη.
οἷς δέ κεν εὐμειδής τε καὶ ἵλαος αὐγάσσηαι,
κείνοις εὖ μὲν ἄρουρα φέρει στάχυν, εὖ δὲ γενέθλη
τετραπόδων, εὖ δ' ὄλβος ἀέξεται· οὐδ' ἐπὶ σῆμα
ἔρχονται πλὴν εὖτε πολυχρόνιόν τι φέρωσιν·
οὐδὲ διχοστασίη τρώει γένος, ἥ τε καὶ εὖ περ
οἴκους ἑστηῶτας ἐσίνατο· ταὶ δὲ θυωρόν
εἰνάτερες γαλόῳ τε μίαν περὶ δίφρα τίθενται.
πότνια, τῶν εἴη μὲν ἐμοὶ φίλος ὅστις ἀληθής,
εἴην δ' αὐτός, ἄνασσα, μέλοι δέ μοι αἰὲν ἀοιδή·
τῇ ἔνι μὲν Λητοῦς γάμος ἔσσεται, ἐν δὲ σὺ πολλή,
ἐν δὲ καὶ Ἀπόλλων, ἐν δ' οἵ σεο πάντες ἄεθλοι,
ἐν δὲ κύνες καὶ τόξα καὶ ἄντυγες, αἵ τέ σε ῥεῖα
θηητὴν φορέουσιν ὅτ' ἐς Διὸς οἶκον ἐλαύνεις.
ἔνθα τοι ἀντιόωντες ἐνὶ προμολῇσι δέχονται
ὅπλα μὲν Ἑρμείης Ἀκακήσιος, αὐτὰρ Ἀπόλλων
θηρίον ὅττι φέρῃσθα· πάροιθέ γε, πρίν περ ἱκέσθαι
καρτερὸν Ἀλκεΐδην· νῦν δ' οὐκέτι τοῦτον ἄεθλον
Φοῖβος ἔχει, τοῖος γὰρ ἀεὶ Τιρύνθιος ἄκμων
ἕστηκε πρὸ πυλέων ποτιδέγμενος, εἴ τι φέρουσα
νεῖαι πῖον ἔδεσμα· θεοὶ δ' ἐπὶ πάντες ἐκείνῳ
ἄλληκτον γελόωσι, μάλιστα δὲ πενθερὴ αὐτή,

121 τέταρτον: corr. Lasc. post 121 versum deesse vidit Schneider 125 λιμός: corr. e recc. || 128 τῶν δ' corr. Cobet || 144 πάροιθε δέε corr. Blomfield || 144. 45 Φοῖβος ἄ. τοῦτον Pap. Amh.

ταῦρον ὅτ᾽ ἐκ δίφροιο μάλα μέγαν ἢ ὅ γε χλούνην
κάπρον ὀπισθιδίοιο φέροι ποδὸς ἀσπαίροντα·
κερδαλέωι μύθωι σε θεὴ μάλα τῶιδε πινύσκει
„βάλλε κακοὺς ἐπὶ θῆρας, ἵνα θνητοί σε βοηθόν
ὡς ἐμὲ κικλήσκωσιν. ἔα πρόκας ἠδὲ λαγωούς
οὔρεα βόσκεσθαι· τί κε μιν πρόκες ἠδὲ λαγωοί
ῥέξειαν; σύες ἔργα, σύες φυτὰ λυμαίνονται.
καὶ βόες ἀνθρώποισι κακὸν μέγα· βάλλ᾽ ἐπὶ καὶ τούς."
ὣς ἔνεπεν, ταχινὸς δὲ μέγαν περὶ θῆρα πονεῖτο.
οὐ γὰρ ὅ γε Φρυγίηι περ ὑπὸ δρυὶ γυῖα θεωθείς
παύσατ᾽ ἀδηφαγίης· ἔτι οἱ πάρα νηδὺς ἐκείνη,
τῆι ποτ᾽ ἀροτριόωντι συνήντετο Θειοδάμαντι.
σοὶ δ᾽ Ἀμνισιάδες μὲν ὑπὸ ζεύγληφι λυθείσας
ψήχουσιν κεμάδας, παρὰ δέ σφισι πουλὺ νέμεσθαι
Ἥρης ἐκ λειμῶνος ἀμησάμεναι φορέουσιν
ὠκύθοον τριπέτηλον, ὃ καὶ Διὸς ἵπποι ἔδουσιν·
ἐν καὶ χρυσείας ὑποληνίδας ἐπλήσαντο
ὕδατος, ὄφρ᾽ ἐλάφοισι ποτὸν θυμάρμενον εἴη.
αὐτὴ δ᾽ ἐς πατρὸς δόμον ἔρχεαι· οἳ δέ σ᾽ ἐφ᾽ ἕδρην
πάντες ὁμῶς καλέουσι· σὺ δ᾽ Ἀπόλλωνι παρίζεις.
ἡνίκα δ᾽ αἱ νύμφαι σε χορῶι ἔνι κυκλώσονται
ἀγχόθι πηγάων Αἰγυπτίου Ἰνωποῖο
ἢ Πιτάνης (καὶ γὰρ Πιτάνη σέθεν) ἢ ἐνὶ Λίμναις,
ἢ ἵνα δαῖμον Ἁλὰς Ἀραφηνίδας οἰκήσουσα
ἦλθες ἀπὸ Σκυθίης ἀπὸ δ᾽ εἴπαο τέθμια Ταύρων,
μὴ νειὸν τημοῦτος ἐμαὶ βόες εἵνεκα μισθοῦ
τετράγυον τέμνοιεν ὑπ᾽ ἀλλοτρίωι ἀροτῆρι·
ἦ γάρ κεν γυιαί τε καὶ αὐχένα κεκμηυῖαι
κόπρον ἔπι προγένοιντο, καὶ εἰ Στυμφαιίδες εἶεν
εἰναετιζόμεναι κεραελκέες, αἳ μέγ᾽ ἄρισται
τέμνειν ὦλκα βαθεῖαν· ἐπεὶ θεὸς οὔποτ᾽ ἐκεῖνον
ἦλθε παρ᾽ Ἠέλιος καλὸν χορόν, ἀλλὰ θεῆται

150 δτε χλ.: corr. Lasc. || 153 θνητοῖσι: corr. marg. Taur. || 154 κικλήσκωσιν F. -ουσιν cett. || 155 τί κεν πρόκες: correxi, τί δέ κέ recc. || 165 ὠκύθοον Hesych.: ὠκύθεον. || τυμφαιίδες schol.

δίφρον ἐπιστήσας, τὰ δὲ φάεα μηκύνονται.
τίς δὲ νύ τοι νήσων, ποῖον δ' ὄρος εὔαδε πλεῖστον,
τίς δὲ λιμήν, ποίη δὲ πόλις; τίνα δ' ἔξοχα νυμφέων
φίλαο καὶ ποίας ἡρωίδας ἔσχες ἑταίρας;
εἰπὲ θεὴ σὺ μὲν ἄμμιν, ἐγὼ δ' ἑτέροισιν ἀείσω.
νήσων μὲν Δολίχη, πολίων δέ τοι εὔαδε Πέργη,
Τηύγετον δ' ὀρέων, λιμένες γε μὲν Εὐρίποιο.
ἔξοχα δ' ἀλλάων Γορτυνίδα φίλαο νύμφην,
ἐλλοφόνον Βριτόμαρτιν ἐύσκοπον· ἧς ποτε Μίνως
πτοιηθεὶς ὑπ' ἔρωτι κατέδραμεν οὔρεα Κρήτης.
ἣ δ' ὁτὲ μὲν λασίῃσιν ὑπὸ δρυσὶ κρύπτετο νύμφη,
ἄλλοτε δ' εἱαμενῇσιν· ὃ δ' ἐννέα μῆνας ἐφοίτα
παίπαλά τε κρημνούς τε καὶ οὐκ ἀνέπαυσε διωκτύν,
μέσφ' ὅτε μαρπτομένη καὶ δὴ σχεδὸν ἥλατο πόντον
πρηόνος ἐξ ὑπάτοιο καὶ ἔνθορεν εἰς ἁλιήων
δίκτυα, τά σφ' ἐσάωσαν· ὅθεν μετέπειτα Κύδωνες
νύμφην μὲν Δίκτυναν, ὄρος δ' ὅθεν ἥλατο νύμφη
Δικταῖον καλέουσιν, ἀνεστήσαντο δὲ βωμούς
ἱερά τε ῥέζουσι· τὸ δὲ στέφος ἤματι κείνωι
ἢ πίτυς ἢ σχῖνος, μύρτοιο δὲ χεῖρες ἄθικτοι·
δὴ τότε γὰρ πέπλοισιν ἐνέσχετο μύρσινος ὄζος
τῆς κούρης. ὅτ' ἔφευγεν· ὅθεν μέγα χώσατο μύρτωι.
Οὖπι ἄνασσ' εὐῶπι φαεσφόρε, καὶ δὲ σὲ κείνης
Κρηταέες καλέουσιν ἐπωνυμίην ἀπὸ νύμφης.
καὶ μὴν Κυρήνην ἑταρίσσαο, τῆι ποτ' ἔδωκας
αὐτὴ θηρητῆρε δύω κύνε, τοῖς ἔνι κούρη
Ὑψηὶς παρὰ τύμβον Ἰώλκιον ἔμμορ' ἀέθλου.
καὶ Κεφάλου ξανθὴν ἄλοχον Δηιονίδαο
πότνια σὴν ὁμόθηρον ἐθήκαο· καὶ δὲ σὲ φασί
καλὴν Ἀντίκλειαν ἴσον φαέεσσι φιλῆσαι,
αἳ πρῶται θοὰ τόξα καὶ ἀμφ' ὤμοισι φαρέτρας
ἰοδόκους ἐφόρησαν· ἀσύλλωτοι δέ φιν ὦμοι

---

184 ἔξοχον: corr. Lasc. || 186 θεά || 187 δολίχην: corr. Lasc. || **213** ἀσύλλωποι m², cf. Danielson Indogerm. Forsch. 1894 p. 158.

δεξιτεροὶ καὶ γυμνὸς ἀεὶ παρεφαίνετο μαζός.
ἤινησας δ' ἔτι πάγχυ ποδορρώρην Ἀταλάντην
κούρην Ἰασίοιο συοκτόνον Ἀρκασίδαο,
καί ἑ κυνηλασίην τε καὶ εὐστοχίην ἐδίδαξας.
οὔ μιν ἐπίκλητοι Καλυδωνίου ἀγρευτῆρες
μέμφονται κάπροιο· τὰ γὰρ σημήια νίκης
Ἀρκαδίην εἰσῆλθεν, ἔχει δ' ἔτι θηρὸς ὀδόντας·
οὐδὲ μὲν Ὑλαῖόν τε καὶ ἄφρονα Ῥοῖκον ἔολπα
οὐδέ περ ἐχθαίροντας ἐν Ἄιδι μωμήσασθαι
τοξότιν· οὐ γάρ σφιν λαγόνες συνεπιψεύσονται,
τάων Μαιναλίη νᾶεν φόνωι ἀκρώρεια.
πότνια πουλυμέλαθρε πολύπτολι χαῖρε Χιτώνη
Μιλήτωι ἐπίδημε· σὲ γὰρ ποιήσατο Νηλεύς
ἡγεμόνην, ὅτε νηυσὶν ἀνήγετο Κεκροπίηθεν.
Χησιὰς Ἰμβρασίη πρωτόθρονε, σοὶ δ' Ἀγαμέμνων
πηδάλιον νηὸς σφετέρης ἐγκάτθετο νηῶι
μείλιον ἀπλοΐης, ὅτε οἱ κατέδησας ἀήτας,
Τευκρῶν ἡνίκα νῆες Ἀχαιίδες ἄστεα κήδειν
ἔπλεον ἀμφ' Ἑλένηι Ῥαμνουσίδι θυμωθεῖσαι.
ἦ μέν τοι Προῖτός γε δύω ἐκαθίσσατο νηούς,
ἄλλον μὲν Κορίης, ὅτι οἱ συνελέξαο κούρας
οὔρεα πλαζομένας Ἀζήνια, τὸν δ' ἐνὶ Λούσοις
Ἡμέρηι, οὕνεκα θυμὸν ἀπ' ἄγριον εἵλεο παίδων.
σοὶ καὶ Ἀμαζονίδες πολέμου ἐπιθυμήτειραι
ἔν ποτε παρραλίηι Ἐφέσωι βρέτας ἱδρύσαντο
φηγῶι ὑπὸ πρέμνωι, τέλεσεν δέ τοι ἱερὸν Ἱππώ·
αὐταὶ δ', Οὖπι ἄνασσα, περὶ πρύλιν ὠρχήσαντο
πρῶτα μὲν ἐν σακέεσσιν ἐνόπλιον, αὖθι δὲ κύκλωι
στησάμεναι χορὸν εὐρύν· ὑπήεισαν δὲ λίγειαι
λεπταλέον σύριγγες, ἵνα ῥήσσωσιν ὁμαρτῆι
(οὐ γὰρ πω νέβρεια δι' ὀστέα τετρήναντο,
ἔργον Ἀθηναίης ἐλάφωι κακόν)· ἔδραμε δ' ἠχώ
Σάρδιας ἔς τε νομὸν Βερεκύνθιον. αἳ δὲ πόδεσσιν

233 γε F p[2] Lasc.: τε cett. || 235 Ἀξείνια: corr. Spanheim || 238 κοτε: corr. recc. || 243 πλήσσωσιν: corr. de Jan.

οὖλα κατεκροτάλιζον, ἐπεψόφεον δὲ φαρέτραι.
κεῖνο δέ τοι μετέπειτα περὶ βρέτας εὐρὺ θέμειλον
δωμήθη, τοῦ δ᾽ οὔτι θεώτερον ὄψεται ἠώς
οὐδ᾽ ἀφνειότερον· ῥέα κεν Πυθῶνα παρέλθοι.
τῶι ῥα καὶ ἠλαίνων ἀλαπαξέμεν ἠπείλησε
Λύγδαμις ὑβριστής· ἐπὶ δὲ στρατὸν ἱππημολγῶν
ἤγαγε Κιμμερίων ψαμάθωι ἴσον, οἵ ῥα παρ᾽ αὐτόν
κεκλιμένοι ναίουσι βοὸς πόρον Ἰναχιώνης.
ἆ δειλὸς βασιλέων, ὅσον ἤλιτεν· οὐ γὰρ ἔμελλεν
οὔτ᾽ αὐτὸς Σκυθίηνδε παλιμπετὲς οὔτε τις ἄλλος
ὅσσων ἐν λειμῶνι Καϋστρίωι ἔσταν ἅμαξαι
νοστήσειν· Ἐφέσου γὰρ ἀεὶ τεὰ τόξα πρόκειται.
πότνια Μουνιχίη λιμενοσκόπε χαῖρε Φεραίη.
μή τις ἀτιμήσηι τὴν Ἄρτεμιν (οὐδὲ γὰρ Οἰνεῖ
βωμὸν ἀτιμάσσαντι καλοὶ πόλιν ἦλθον ἀγῶνες),
μηδ᾽ ἐλαφηβολίην μηδ᾽ εὐστοχίην ἐριδαίνειν
(οὐδὲ γὰρ Ἀτρεΐδης ὀλίγωι ἔπι κόμπασε μισθῶι),
μηδέ τινα μνᾶσθαι τὴν παρθένον (οὐδὲ γὰρ Ὦτος,
οὐδὲ μὲν Ὠαρίων ἀγαθὸν γάμον ἐμνήστευσαν),
μηδὲ χορὸν φεύγειν ἐνιαύσιον (οὐδὲ γὰρ Ἱππώ
ἀκλαυτεὶ περὶ βωμὸν ἀπείπατο κυκλώσασθαι)·
χαῖρε μέγα κρείουσα καὶ εὐάντησον ἀοιδῆι.

---

253 ἤλασε Et. M. s. v. ἴσος || 261 ἀτιμάσαντι: corr. Schneider
263 ἐπεκόμπασε: corr. Meineke.

IV.

ΕΙΣ ΔΗΛΟΝ.

Τὴν ἱερήν, ὦ θυμέ, τίνα χρόνον ἢ πότ' ἀείσεις
Δῆλον Ἀπόλλωνος κουροτρόφον; ἦ μὲν ἅπασαι
Κυκλάδες, αἳ νήσων ἱερώταται εἰν ἁλὶ κεῖνται,
εὔυμνοι· Δῆλος δ' ἐθέλει τὰ πρῶτα φέρεσθαι
ἐκ Μουσέων, ὅτι Φοῖβον ἀοιδάων μεδέοντα
λοῦσέ τε καὶ σπείρωσε καὶ ὡς θεὸν ἤινεσε πρώτη.
ὡς Μοῦσαι τὸν ἀοιδὸν ὃ μὴ Πίμπλειαν ἀείσηι
ἔχθουσιν, τὼς Φοῖβος ὅτις Δήλοιο λάθηιαι.
Δήλωι νῦν οἴμης ἀποδάσσομαι, ὡς ἂν Ἀπόλλων
Κύνθιος αἰνήσηι με φίλης ἀλέγοντα τιθήνης.
    κείνη δ' ἠνεμόεσσα καὶ ἄτροπος οἷά θ' ἁλιπλήξ
αἰθυίηις καὶ μᾶλλον ἐπίδρομος ἠέπερ ἵπποις
πόντωι ἐνεστήρικται· ὃ δ' ἀμφί ἑ πουλὺς ἑλίσσων
Ἰκαρίου πολλὴν ἀπομάσσεται ὕδατος ἄχνην·
τῶι σφε καὶ ἰχθυβολῆες ἁλίπλοοι ἐννάσσαντο.
ἀλλά οἱ οὐ νεμεσητὸν ἐνὶ πρώτηισι λέγεσθαι,
ὁππότ' ἐς Ὠκεανόν τε καὶ ἐς Τιτηνίδα Τηθὺν
νῆσοι ἀολλίζονται, ἀεὶ δ' ἔξαρχος ὁδεύει.
ἡ δ' ὄπιθεν Φοίνισσα μετ' ἴχνια Κύρνος ὀπηδεῖ
οὐκ ὀνοτὴ καὶ Μάκρις Ἀβαντιὰς Ἐλλοπιήων
Σαρδώ θ' ἱμερόεσσα καὶ ἣν ἐπενήξατο Κύπρις
ἐξ ὕδατος τὰ πρῶτα, σαοῖ δέ μιν ἀντ' ἐπιβάθρων.
κεῖναι μὲν πύργοισι περισκεπέεσσιν ἐρυμναί,
Δῆλος δ' Ἀπόλλωνι· τί δὲ στιβαρώτερον ἕρκος;

---

5 ἀοιδέων: corr. Lasc. || ἀείση schol. Lycophr. 275: ἀείσει || 10 Κάνθιον A, καύθιος p, καύριος mqF: corr. Lasc. || 19 ὄπισθεν: corr. e

τείχεα μὲν καὶ λᾶες ὑπαὶ ῥιπῆς κε πέσοιεν
Στρυμονίου βορέαο· θεὸς δ' ἀεὶ ἀστυφέλικτος·
Δῆλε φίλη τοῖός σε βοηθόος ἀμφιβέβηκεν.
εἰ δὲ λίην πολέες σε περιτροχόωσιν ἀοιδαί,
ποίηι ἐνιπλέξω σε; τί τοι θυμῆρες ἀκοῦσαι;
ἢ ὡς τὰ πρώτιστα μέγας θεὸς οὔρεα θείνων
ἄορι τριγλώχινι τό οἱ Τελχῖνες ἔτευξαν
νήσους εἰναλίας εἰργάζετο, νέρθε δ' ἐλάσσας
ἐκ νεάτων ὤχλισσε καὶ εἰσεκύλισε θαλάσσηι;
καὶ τὰς μὲν κατὰ βυσσόν, ἵν' ἠπείροιο λάθωνται,
πρυμνόθεν ἐρρίζωσε· σὲ δ' οὐκ ἔθλιψεν ἀνάγκη.
ἀλλ' ἄφετος πελάγεσσιν ἐπέπλεες, οὔνομα δ' ἦν τοι
Ἀστερίη τὸ παλαιόν, ἐπεὶ βαθὺν ἥλαο τάφρον
οὐρανόθεν φεύγουσα Διὸς γάμον ἀστέρι ἴση.
τόφρα μὲν οὔπω τοι χρυσέη ἐπεμίσγετο Λητώ,
τόφρα δ' ἔτ' Ἀστερίη σὺ καὶ οὐδέπω ἔκλεο Δῆλος.
πολλάκι σε Τροιζῆνος ἀπὸ ζαθέοιο πολίχνης
ἐρχόμενοι Ἐφύρηνδε Σαρωνικοῦ ἔνδοθι κόλπου
ναῦται ἐπεσκέψαντο, καὶ ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντες
οἳ μὲν ἔτ' οὐκ ἴδον αὖθι, σὺ δὲ στεινοῖο παρ' ὀξὺν
ἔδραμες Εὐρίποιο πόρον καναχηδὰ ῥέοντος,
Χαλκιδικῆς δ' αὐτῆμαρ ἀνηναμένη ἁλὸς ὕδωρ
μέσφ' ἐς Ἀθηναίων προσενήξαο Σούνιον ἄκρον
ἢ Χίον ἢ νήσοιο διάβροχον ὕδατι μαστόν
Παρθενίης (οὔπω γὰρ ἔην Σάμος), ἧχι σε νύμφαι
γείτονες Ἀγκαίου Μυκαλησσίδες ἐξείνισσαν.
ἡνίκα δ' Ἀπόλλωνι γενέθλιον οὖδας ὑπέσχες,
τοῦτό τοι ἀντημοιβὸν ἁλίπλοοι οὔνομ' ἔθεντο,
οὕνεκεν οὐκέτ' ἄδηλος ἐπέπλεες, ἀλλ' ἐνὶ πόντου
κύμασιν Αἰγαίοιο ποδῶν ἐνεθήκαο ῥίζας.
οὐδ' Ἥρην κοτέουσαν ὑπέτρεσας· ἣ μὲν ἁπάσαις

---

29 *τοίη*: corr. Aldina || 30 *ἢ ὡς* marg. Taur.: *χ' ὡς* || 32 *δὲ πάσας*: corr Meineke || 34 *βυθὸν*: corr. marg. Taur. || 36 et 39 *σοὶ*: correxi || 41 *πολλάκις ἐκ*: *σ'* dist. marg. Taur. corr. Reiske || *ξανθοῖο*: corr. Meineke.

δεινὸν ἐπεβρωμᾶτο λεχωίσιν αἳ Διὶ παῖδας
ἐξέφερον, Λητοῖ δὲ διακριδὸν, οὕνεκα μούνη
Ζηνὶ τεκεῖν ἤμελλε φιλαίτερον Ἄρεος υἷα.
τῶι ῥα καὶ αὐτὴ μὲν σκοπιὴν ἔχεν αἰθέρος εἴσω
σπερχομένη μέγα δή τι καὶ οὐ φατόν, εἶργε δὲ Λητώ
τειρομένην ὠδῖσι· δύω δέ οἱ εἵατο φρουροί
γαῖαν ἐποπτεύοντες, ὃ μὲν πέδον ἠπείροιο
ἥμενος ὑψηλῆς κορυφῆς ἔπι Θρήικος Αἵμου
θοῦρος Ἄρης ἐφύλασσε σὺν ἔντεσι, τὼ δέ οἱ ἵππω
ἑπτάμυχον βορέαο παρὰ σπέος ηὐλίζοντο·
ἣ δ' ἐπὶ νησάων ἑτέρη σκοπὸς εὐρειάων
ἧστο κόρη Θαύμαντος ἐπαΐξασα Μίμαντι.
ἔνθ' οἳ μὲν πολίεσσιν ὅσαις ἐπεβάλλετο Λητώ
μίμνον ἀπειλητῆρες, ἀπετρώπων δὲ δέχεσθαι.
φεῦγε μὲν Ἀρκαδίη, φεῦγεν δ' ὄρος ἱερὸν Αὔγης
Παρθένιον, φεῦγεν δ' ὁ γέρων μετόπισθε Φενειός.
φεῦγε δ' ὅλη Πελοπηὶς ὅση παρακέκλιται Ἰσθμῶι,
ἔμπλην Αἰγιαλοῦ γε καὶ Ἄργεος· οὐ γὰρ ἐκείνας
ἀτραπιτοὺς ἐπάτησεν, ἐπεὶ λάχεν Ἴναχον Ἥρη.
φεῦγε καὶ Ἀονίη τὸν ἕνα δρόμον, αἳ δ' ἐφέποντο
Δίρκη τε Στροφίη τε μελαμψήφιδος ἔχουσαι
Ἰσμηνοῦ χέρα πατρός, ὃ δ' εἵπετο πολλὸν ὄπισθεν
Ἀσωπὸς βαρύγουνος, ἐπεὶ πεπάλακτο κεραυνῶι.
ἣ δ' ὑποδινηθεῖσα χοροῦ ἀπεπαύσατο νύμφη
αὐτόχθων Μελίη καὶ ὑπόχλοον ἔσχε παρειήν
ἥλικος ἀσθμαίνουσα περὶ δρυός, ὡς ἴδε χαίτην
σειομένην Ἑλικῶνος. ἐμαὶ θεαὶ εἴπατε Μοῦσαι,
ἦ ῥ' ἐτεὸν ἐγένοντο τότε δρύες ἡνίκα Νύμφαι;
„Νύμφαι μὲν χαίρουσιν, ὅτε δρύας ὄμβρος ἀέξει,
Νύμφαι δ' αὖ κλαίουσιν, ὅτε δρυσὶν οὐκέτι φύλλα".
ταῖς μὲν ἔτ' Ἀπόλλων ὑποκόλπιος αἰνὰ χολώθη,
φθέγξατο δ' οὐκ ἀτέλεστον ἀπειλήσας ἐπὶ Θήβηι·
'Θήβη τίπτε τάλαινα τὸν αὐτίκα πότμον ἐλέγχεις,

64 ἐφύλασσε δὲ σὺν: corr. Lasc. ‖ 71 Φεναιός: corr. Arnaldus ‖ 73 τε καί: correxi.

μήπω μή μ᾽ ἀέκοντα βιάζεο μαντεύεσθαι.
οὔπω μοι Πυθῶνι μέλει τριποδήιος ἕδρη,
οὐδέ τί πω τέθνηκεν ὄφις μέγας, ἀλλ᾽ ἔτι κεῖνο
θηρίον αἰνογένειον ἀπὸ Πλειστοῖο καθέρπον
Παρνησὸν νιφόεντα περιστέφει ἐννέα κύκλοις·
ἀλλ᾽ ἔμπης ἐρέω τι τομώτερον ἢ ἀπὸ δάφνης.
φεῦγε πρόσω· ταχινός σε κιχήσομαι αἵματι λούσων
τόξον ἐμόν· σὺ δὲ τέκνα κακογλώσσοιο γυναικός
ἔλλαχες. οὐ σύ γ᾽ ἐμεῖο φίλη τροφὸς οὐδὲ Κιθαιρών
ἔσσεται· εὐαγέων δὲ καὶ εὐαγέεσσι μελοίμην᾽.
ὣς ἄρ᾽ ἔφη. Λητὼ δὲ μετάτροπος αὖτις ἐχώρει.
ἀλλ᾽ ὅτ᾽ Ἀχαιιάδες μιν ἀπηρνήσαντο πόληες
ἐρχομένην, Ἑλίκη τε Ποσειδάωνος ἑταίρη
Βοῦρά τε Δεξαμενοῖο βοόστασις Οἰκιάδαο,
ἄψ δ᾽ ἐπὶ Θεσσαλίην πόδας ἔτρεπε, φεῦγε δ᾽ Ἄναυρος
καὶ μεγάλη Λάρισα καὶ αἱ Χειρωνίδες ἄκραι,
φεῦγε δὲ καὶ Πηνειὸς ἑλισσόμενος διὰ Τεμπέων·
Ἥρη σοὶ δ᾽ ἔτι τῆμος ἀνηλεὲς ἦτορ ἔκειτο
οὐδὲ κατεκλάσθης τε καὶ ᾤκτισας, ἡνίκα πήχεις
ἀμφοτέρους ὀρέγουσα μάτην ἐφθέγξατο τοῖα
'Νύμφαι Θεσσαλίδες ποταμοῦ γένος εἴπατε πατρί
κοιμῆσαι μέγα χεῦμα, περιπλέξασθε γενείωι
λισσόμεναι τὰ Ζηνὸς ἐν ὕδατι τέκνα τεκέσθαι.
Πηνειὲ Φθιῶτα, τί νῦν ἀνέμοισιν ἐρίζεις;
ὦ πάτερ, οὐ μὴν ἵππον ἀέθλιον ἀμφιβέβηκας.
ἦ ῥά τοι ὧδ᾽ αἰεὶ ταχινοὶ πόδες, ἢ ἐπ᾽ ἐμεῖο
μοῦνοι ἐλαφρίζουσι, πεποίησαι δὲ πέτεσθαι
σήμερον ἐξαπίνης;' ὃ δ᾽ ἀνήκοος. 'ὦ ἐμὸν ἄχθος,
ποῖ σε φέρω, μέλεοι γὰρ ἀπειρήκασι τένοντες.
Πήλιον ὦ Φιλύρης νυμφήιον, ἀλλὰ σὺ μεῖνον,
μεῖνον, ἐπεὶ καὶ θῆρες ἐν οὔρεσι πολλάκι σεῖο
ὠμοτόκους ὠδῖνας ἀπηρείσαντο λέαιναι.'
τὴν δ᾽ ἄρα καὶ Πηνειὸς ἀμείβετο δάκρυα λείβων
'Λητοῖ, Ἀναγκαίη μεγάλη θεός. οὐ γὰρ ἔγωγε

---

100 *πόλιες*: corr. Lasc. || 104 *λάρισσα* Lasc. (schol? in cod. *e*): *λάρις*.

πότνια σὰς ὠδῖνας ἀναίνομαι (οἶδα καὶ ἄλλας
λουσαμένας ἀπ᾽ ἐμεῖο λεχωίδας)· ἀλλά μοι Ἥρη
δαψιλὲς ἠπείλησεν. ἀπαύγασαι, οἷος ἔφεδρος
οὔρεος ἐξ ὑπάτου σκοπιὴν ἔχει, ὅς κέ με ῥεῖα
βυσσόθεν ἐξερύσειε. τί μήσομαι; ἦ ἀπολέσθαι
ἡδύ τί τοι Πηνειόν; ἴτω πεπρωμένον ἦμαρ·
τλήσομαι εἵνεκα σεῖο καὶ εἰ μέλλοιμι ῥοάων
διψαλέην ἄμπωτιν ἔχων αἰώνιον ἔρρειν
καὶ μόνος ἐν ποταμοῖσιν ἀτιμότατος καλέεσθαι.
ἠνίδ᾽ ἐγώ· τί περισσά; κάλει μόνον Εἰλήθυιαν.᾽
εἶπε καὶ ἠρώησε μέγαν ῥόον. ἀλλά οἱ Ἄρης
Παγγαίου προθέλυμνα καρήατα μέλλεν ἀείρας
ἐμβαλέειν δίνῃσιν ἀποκρύψαι δὲ ῥέεθρα·
ὑψόθε δ᾽ ἐσμαράγησε καὶ ἀσπίδα τύψεν ἀκωκῆι
δούρατος· ἡ δ᾽ ἐλέλιξεν ἐνόπλιον· ἔτρεμε δ᾽ Ὄσσης
οὔρεα καὶ πεδίον Κραννώνιον αἵ τε δυσαεῖς
ἐσχατιαὶ Πίνδοιο, φόβωι δ᾽ ὠρχήσατο πᾶσα
Θεσσαλίη· τοῖος γὰρ ἀπ᾽ ἀσπίδος ἔβραμεν ἦχος.
ὡς δ᾽, ὁπότ᾽ Αἰτναίου ὄρεος πυρὶ τυφομένοιο
σείονται μυχὰ πάντα κατουδαίοιο γίγαντος
εἰς ἑτέρην Βριαρῆος ἐπωμίδα κινυμένοιο,
θερμάστραι τε βρέμουσιν ὑφ᾽ Ἡφαίστοιο πυράγρης
ἔργα θ᾽ ὁμοῦ, δεινὸν δὲ πυρίκμητοί τε λέβητες
καὶ τρίποδες πίπτοντες ἐπ᾽ ἀλλήλοις ἰαχεῦσι·
τῆμος ἔγεντ᾽ ἄραβος σάκεος τόσος εὐκύκλοιο.
Πηνειὸς δ᾽ οὐκ αὖτις ἐχάζετο, μίμνε δ᾽ ὁμοίως
καρτερὸς ὡς τὰ πρῶτα, θοὰς δ᾽ ἐστήσατο δίνας,
εἰσόκε οἱ Κοιηὶς ἐκέκλετο ῾σώιζεο χαίρων,
σώιζεο· μὴ σύ γ᾽ ἐμεῖο πάθῃς κακὸν εἵνεκα τῆσδε
ἀντ᾽ ἐλεημοσύνης, χάριτος δέ τοι ἔσσετ᾽ ἀμοιβή᾽.
ἦ καὶ πολλὰ πάροιθεν ἐπεὶ κάμεν ἔστιχε νήσους

---

126 *ὑπάτου*: corr. *e* Lasc. ‖ 138 *κραινώνιον*: *κρανώνιον* Lasc. ‖ 140 *ἔβραχεν* *F* ‖ 144 *θερμάστραι κάμινοι* Hesych. et schol: *θερμαύστραι* ‖ 150 *Κοικηὶς*: corr. *e* e scholio.

εἰναλίας· αἳ δ' οὔ μιν ἐπερχομένην ἐδέχοντο,
οὐ λιπαρὸν νήεσσιν Ἐχινάδες ὅρμον ἔχουσαι,
οὐδ' ἥτις Κέρκυρα φιλοξεινωτάτη ἄλλων,
Ἶρις ἐπεὶ πάσῃσιν ἐφ' ὑψηλοῖο Μίμαντος
σπερχομένη μάλα πολλὸν ἀπέτραπεν· αἳ δ' ὑπ' ὁμοκλῆς
πανσυδίῃ φοβέοντο κατὰ ῥόον ἥντινα τέτμοι.
ὠγυγίην δήπειτα Κόων Μεροπηΐδα νῆσον
ἵκετο, Χαλκιόπης ἱερὸν μυχὸν ἡρωίνης.
ἀλλά ἑ παιδὸς ἔρυκεν ἔπος τόδε ‘μὴ σύ γε μῆτερ
τῆι με τέκοις. οὔτ' οὖν ἐπιμέμφομαι οὐδὲ μεγαίρω
νῆσον, ἐπεὶ λιπαρή τε καὶ εὔβοτος, εἴ νύ τις ἄλλη·
ἀλλά οἱ ἐκ Μοιρέων τις ὀφειλόμενος θεὸς ἄλλος
ἐστί, Σαωτήρων ὕπατον γένος· ὧι ὑπὸ μίτρην
ἵξεται οὐκ ἀέκουσα Μακηδόνι κοιρανέεσθαι
ἀμφοτέρη μεσόγεια καὶ αἳ πελάγεσσι κάθηνται,
μέχρις ὅπου περάτη τε καὶ ὁππόθεν ὠκέες ἵπποι
Ἠέλιον φορέουσιν· ὃ δ' εἴσεται ἤθεα πατρός.
καί νύ ποτε ξυνός τις ἐλεύσεται ἄμμιν ἄεθλος
ὕστερον, ὁππότ' ἂν οἳ μὲν ἐφ' Ἑλλήνεσσι μάχαιραν
βαρβαρικὴν καὶ Κελτὸν ἀναστήσαντες Ἄρηα
ὀψίγονοι Τιτῆνες ἀφ' ἑσπέρου ἐσχατόωντος
ῥώσωνται νιφάδεσσιν ἐοικότες ἢ ἰσάριθμοι
τείρεσιν, ἡνίκα πλεῖστα κατ' ἠέρα βουκολέονται,
φρούρια καὶ . . . .
καὶ πεδία Κρισσαῖα καὶ ἤπειροι . . . . .
ἀμφιπεριστείνωνται, ἴδωσι δὲ πίονα καπνόν
γείτονος αἰθομένοιο, καὶ οὐκέτι μοῦνον ἀκουῆι
ἀλλ' ἤδη παρὰ νηὸν ἀπαυγάζωνται † φάλαγγες
δυσμενέων, ἤδη δὲ παρὰ τριπόδεσσιν ἐμεῖο
φάσγανα καὶ ζωστῆρας ἀναιδέας ἐχθομένας τε
ἀσπίδας, αἳ Γαλάτῃσι κακὴν ὁδὸν ἄφρονι φύλωι

---

154 *εἰναλίδας*: corr. Lasc. || 173 *Ἄρην*: corr. Lasc. *m*² || 175 *ῥώσονται*: corr. Lasc. || 178 *ἢ Πλειστοῖο χαράδρῃ* Meineke || 179 *ἀμφιπεριστείνονται*: corr. anon Bern. | *καρπόν*: corr. Reiske || 181 *ἀπαυγάζοιντο*: corr. Reiske || *φάλαγγας* e² conieci *ἁμάξας*.

στήσονται· τέων αἳ μὲν ἐμοὶ γέρας, αἳ δ' ἐπὶ Νείλωι
ἐν πυρὶ τοὺς φορέοντας ἀποπνεύσαντας ἰδοῦσαι
κείσονται βασιλῆος ἀέθλια πολλὰ καμόντος.
ἐσσόμενε Πτολεμαῖε, τά τοι μαντήια φαίνω.
αἰνήσεις μέγα δή τι τὸν εἰσέτι γαστέρι μάντιν
ὕστερον ἤματα πάντα. σὺ δὲ ξυμβάλλεο μῆτερ·
ἔστι διειδομένη τις ἐν ὕδατι νῆσος ἀραιή,
πλαζομένη πελάγεσσι· πόδες δέ οἱ οὐχ ἑνὶ χώρωι,
ἀλλὰ παλιρροίηι ἐπινήχεται ἀνθέρικος ὥς,
ἔνθα νότος, ἔνθ' εὖρος, ὅπη φορέησι θάλασσα.
τῆι με φέροις· κείνην γὰρ ἐλεύσεαι εἰς ἐθέλουσαν.'
αἳ μὲν τόσσα λέγοντος ἀπέτρεχον εἰν ἁλὶ νῆσοι·
Ἀστερίη φιλόμολπε, σὺ δ' Εὐβοίηθε κατήιεις,
Κυκλάδας ὀψομένη περιηγέας, οὔ τι παλαιόν,
ἀλλ' ἔτι τοι μετόπισθε Γεραίστιον εἵπετο φῦκος·
. . . .
. . . . φλέξας ἐπεὶ περικαίεο πυρί,
τλῆμον' ὑπ' ὠδίνεσσι βαρυνομένην ὁρόωσα·
'Ἥρη τοῦτό με ῥέξον ὅ τοι φίλον· οὐ γὰρ ἀπειλάς
ὑμετέρας ἐφύλαξα· πέρα, πέρα εἰς ἐμὲ Λητοῖ'.
ἔννεπες· ἣ δ' ἀρητὸν ἄλης ἀπεπαύσατο λυγρῆς,
ἕζετο δ' Ἰνωποῖο παρὰ ῥόον ὅντε βάθιστον
γαῖα τότ' ἐξανίησιν, ὅτε πλήθοντι ῥεέθρωι
Νεῖλος ἀπὸ κρημνοῖο κατέρχεται Αἰθιοπῆος·
λύσατο δὲ ζώνην, ἀπὸ δ' ἐκλίθη ἔμπαλιν ὤμοις
φοίνικος ποτὶ πρέμνον ἀμηχανίης ὑπὸ λυγρῆς
τειρομένη· νότιος δὲ διὰ χροὸς ἔρρεεν ἱδρώς.
εἶπε δ' ἀλυσθμαίνουσα 'τί μητέρα κοῦρε βαρύνεις;
αὕτη τοι φίλε νῆσος ἐπιπλώουσα θαλάσσηι.
γείνεο, γείνεο κοῦρε καὶ ἤπιος ἔξιθι κόλπου'.
νύμφα Διὸς βαρύθυμε, σὺ δ' οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἄπυστος
δὴν ἔμεναι· τοίη σε προσέδραμεν ἀγγελιῶτις,
εἶπε δ' ἔτ' ἀσθμαίνουσα, φόβωι δ' ἀνεμίσγετο μῦθος,

195 εἰσεθέλουσα: corr. Lasc. || 201 ἔλεξας marg. Taur., χηρί Th. Canter || 205 ἄρητον: corr. Dilthey.

*"Ἥρη τιμήεσσα, πολὺ προὔχουσα θεάων,
σὴ μὲν ἐγώ, σὰ δὲ πάντα, σὺ δὲ κρείουσα κάθησαι
γνησίη Οὐλύμποιο, καὶ οὐ χέρα δείδιμεν ἄλλην
θηλυτέρην, σὺ δ' ἄνασσα τὸν αἴτιον εἴσεαι ὀργῆς.
Λητώ τοι μίτρην ἀναλύεται ἔνδοθι νήσου.
ἄλλαι μὲν πᾶσαί μιν ἀπέστυγον οὐδ' ἐδέχοντο·
Ἀστερίη δ' ὀνομαστὶ παρερχομένην ἐκάλεσσεν,
Ἀστερίη, πόντοιο κακὸν σάρον· οἶσθα καὶ αὐτή.
ἀλλὰ φίλη, δύνασαι γάρ, ἀμύνειν πότνια δούλοις
ὑμετέροις, οἳ σεῖο πέδον πατέουσιν ἐφετμῆι'.
ἦ καὶ ὑπὸ χρύσειον ἐδέθλιον ἷζε κύων ὥς,
Ἀρτέμιδος ἥτις τε, θοῆς ὅτε παύσεται ἄγρης,
ἵζει θηρήτειρα παρ' ἴχνεσιν, οὔατα δ' αὐτῆς
ὀρθὰ μάλ', αἰὲν ἑτοῖμα θεῆς ὑποδέχθαι ὀμοκλήν·
τῆι ἰκέλη Θαύμαντος ὑπὸ θρόνον ἵζετο κούρη.
κείνη δ' οὐδέποτε σφετέρης ἐπιλήθεται ἕδρης,
οὐδ' ὅτε οἱ ληθαῖον ἐπὶ πτερὸν ὕπνος ἐρείσει,
ἀλλ' αὐτοῦ μεγάλοιο ποτὶ γλωχῖνα θρόνοιο
τυτθὸν ἀποκλίνασα καρήατα λέχριος εὕδει.
οὐδέ ποτε ζώνην ἀναλύεται οὐδὲ ταχείας
ἐνδρομίδας, μή οἵ τι καὶ αἰφνίδιον ἔπος εἴπηι
δεσπότις. ἡ δ' ἀλεγεινὸν ἀλαστήσασα προσηύδα
'οὕτω νῦν ὦ Ζηνὸς ὀνείδεα καὶ γαμέοισθε
λάθρια καὶ τίκτοιτε κεκρυμμένα, μηδ' ὅθι δειλαί
δυστοκέες μογέουσιν ἀλετρίδες, ἀλλ' ὅθι φῶκαι
εἰνάλιαι τίκτουσιν, ἐνὶ σπιλάδεσσιν ἐρήμοις.
Ἀστερίηι δ' οὐδέν τι βαρύνομαι εἵνεκα τῆσδε
ἀμπλακίης, οὐδ' ἔστιν ὅπως ἀποθύμια ῥέξω·
τόσσα δέω· μάλα γάρ τε κακῶς ἐχαρίσσατο Λητοῖ·
ἀλλά μιν ἔκπαγλόν τι σεβίζομαι, οὕνεκ' ἐμεῖο
δέμνιον οὐκ ἐπάτησε, Διὸς δ' ἀνθείλετο πόντον'.
ἣ μὲν ἔφη· κύκνοι δὲ θεοῦ μέλλοντες ἀοιδοί
Μηιόνιον Πακτωλὸν ἐκυκλώσαντο λιπόντες*

---

246 *δέω* Reiske: *δὲ οἱ* || 248 *ἀνθέλλετο*: corr. Lasc. || 249 *μέλποντες*: corr. Meineke.

ἑβδομάκις περὶ Δῆλον, ἐπήεισαν δὲ λοχείηι
Μουσάων ὄρνιθες, ἀοιδότατοι πετεηνῶν·
ἔνθεν ὁ παῖς τοσσάσδε λύρηι ἐνεδήσατο χορδάς
ὕστερον, ὁσσάκι κύκνοι ἐπ᾽ ὠδίνεσσιν ἄεισαν.
ὄγδοον οὐκέτ᾽ ἄεισαν, ὃ δ᾽ ἔκθορεν, αἳ δ᾽ ἐπὶ μακρόν
νύμφαι Δηλιάδες, ποταμοῦ γένος ἀρχαίοιο,
εἶπαν Ἐλειθυίης ἱερὸν μέλος, αὐτίκα δ᾽ αἰθήρ
χάλκεος ἀντήχησε διαπρυσίην ὀλολυγήν,
οὐδ᾽ Ἥρη νεμέσησεν, ἐπεὶ χόλον ἐξέλετο Ζεύς.
χρύσεά τοι τότε πάντα θεμείλια γείνετο Δῆλε,
χρυσῶι δὲ τροχόεσσα πανήμερος ἔρρεε λίμνη,
χρύσειον δ᾽ ἐκόμησε γενέθλιον ἔρνος ἐλαίης,
χρυσῶι δὲ πλήμυρε βαθὺς Ἰνωπὸς ἑλιχθείς.
αὐτὴ δὲ χρυσέοιο ἀπ᾽ οὔδεος εἵλεο παῖδα,
ἐν δ᾽ ἐβάλευ κόλποισιν, ἔπος δ᾽ ἐφθέγξαο τοῖον
„ὦ μεγάλη πολύβωμε πολύπτολι πολλὰ φέρουσα,
πίονες ἤπειροί τε καὶ αἳ περιναίετε νῆσοι,
αὕτη ἐγὼ τοιήδε· δυσήροτος, ἀλλ᾽ ἀπ᾽ ἐμεῖο
Δήλιος Ἀπόλλων κεκλήσεται, οὐδέ τις ἄλλη
γαιάων τοσσόνδε θεῶι πεφιλήσεται ἄλλωι,
οὐ Κερχνὶς κρείοντι Ποσειδάωνι Λεχαίου,
οὐ πάγος Ἑρμείηι Κυλλήνιος, οὐ Διὶ Κρήτη,
ὡς ἐγὼ Ἀπόλλωνι· καὶ ἔσσομαι οὐκέτι πλαγκτή“.
ὧδε σὺ μὲν κατέλεξας· ὃ δὲ γλυκὺν ἔσπασε μαζόν.
τῶι καὶ νησάων ἁγιωτάτη ἐξέτι κείνου
κλῄζηι, Ἀπόλλωνος κουροτρόφος· οὐδέ σ᾽ Ἐνυώ
οὐδ᾽ Ἀίδης οὐδ᾽ ἵπποι ἐπιστείβουσιν Ἄρηος·
ἀλλά τοι ἀμφιετεῖς δεκατηφόροι αἰὲν ἀπαρχαί
πέμπονται, πᾶσαι δὲ χοροὺς ἀνάγουσι πόληες,
αἵ τε πρὸς ἠοίην αἵ θ᾽ ἕσπερον αἵ τ᾽ ἀνὰ μέσσην
κλήρους ἐστήσαντο, καὶ οἳ καθύπερθε βορείης
οἰκία θινὸς ἔχουσι, πολυχρονιώτατον αἷμα.

---

262 *ἐκόμησε* *A*: *ἐκόμισ(σ)ε* cett. ‖ 266 *μεγάλη* *Fpq*: *μεγάλε* *A md* (*μεγάλ᾽ ὦ* Lasc.) ‖ 268 *αὐτή*: corr. Reiske ‖ 271 *Λεχαίῳ*: corr. Hemsterhusius.

οἳ μέν τοι καλάμην τε καὶ ἱερὰ δράγματα πρῶτοι
ἀσταχύων φορέουσιν· ἃ Δωδώνηθι Πελασγοί
τηλόθεν ἐκβαίνοντα πολὺ πρώτιστα δέχονται,
γηλεχέες θεράποντες ἀσιγήτοιο λέβητος·
δεύτερον Ἱερὸν ἄστυ καὶ οὔρεα Μηλίδος αἴης
ἔρχονται· κεῖθεν δὲ διαπλώουσιν Ἀβάντων
εἰς ἀγαθὸν πεδίον Ληλάντιον· οὐδ' ἔτι μακρός
ὁ πλόος Εὐβοίηθεν, ἐπεὶ σέο γείτονες ὅρμοι.
πρῶταί τοι τάδ' ἔνεικαν ἀπὸ ξανθῶν Ἀριμασπῶν
Οὖπίς τε Λοξώ τε καὶ εὐαίων Ἑκαέργη,
θυγατέρες Βορέαο, καὶ ἄρσενες οἳ τότ' ἄριστοι
ἠιθέων· οὐδ' οἵ γε παλιμπετὲς οἴκαδ' ἵκοντο,
εὔμοιροι δ' ἐγένοντο, καὶ ἀκλέες οὔποτ' ἐκεῖναι.
ἦ τοι Δηλιάδες μέν, ὅτ' εὐήχης ὑμέναιος
ἤθεα κουράων μορμύσσεται, ἥλικα χαίτην
παρθενικαῖς, παῖδες δὲ θέρος τὸ πρῶτον ἰούλων
ἄρσενες ἠιθέοισιν ἀπαρχόμενοι φορέουσιν.
Ἀστερίη θυόεσσα, σὲ μὲν περί τ' ἀμφί τε νῆσοι
κύκλον ἐποιήσαντο καὶ ὡς χορὸν ἀμφεβάλοντο·
οὔτε σιωπηλὴν οὔτ' ἄψοφον οὖλος ἐθείραις
Ἕσπερος, ἀλλ' αἰεί σε καταβλέπει ἀμφιβόητον.
οἳ μὲν ὑπαείδουσι νόμον Λυκίοιο γέροντος,
ὅν τοι ἀπὸ Ξάνθοιο θεοπρόπος ἤγαγεν Ὠλήν·
αἳ δὲ ποδὶ πλήσσουσι χορίτιδες ἀσφαλὲς οὖδας.
δὴ τότε καὶ στεφάνοισι βαρύνεται ἱρὸν ἄγαλμα
Κύπριδος ἀρχαίης ἀριήκοον, ἥν ποτε Θησεύς
εἵσατο, σὺν παίδεσσιν ὅτε Κρήτηθεν ἀνέπλει.
οἳ χαλεπὸν μύκημα καὶ ἄγριον υἷα φυγόντες
Πασιφάης καὶ γναμπτὸν ἕδος σκολιοῦ λαβυρίνθου
πότνια σὸν περὶ βωμὸν ἐγειρομένου κιθαρισμοῦ
κύκλιον ὠρχήσαντο, χοροῦ δ' ἡγήσατο Θησεύς.
ἔνθεν ἀειζώοντα θεωρίδος ἱερὰ Φοίβωι
Κεκροπίδαι πέμπουσι, τοπήια νηὸς ἐκείνης.

284 *Δωδώνηθε*: corr. marg. Taur. || 295 *ἐκεῖνοι*: correxi || 298 *παρθενικαὶ... ἰούλῳ*: corr. e², marg. Taur. || 307 *ἱρόν pde*: *ἱερόν* cett.

Ἀστερίη πολύβωμε πολύλλιτε, τίς δέ σε ναύτης
ἔμπορος Αἰγαίοιο παρήλυθε νηὶ θεούσῃ;
οὐχ οὕτω μεγάλοι μιν ἐπιπνείουσιν ἀῆται,
χρειὼ δ' ὅττι τάχιστον ἄγει πλόον, ἀλλὰ τὰ λαίφη
ὠκέες ἐστείλαντο καὶ οὐ πάλιν αὖτις ἔβησαν,
πρὶν μεγάλη σέο βωμὸν ὑπὸ πληγῇσιν ἑλίξαι
ῥησσόμενον καὶ πρέμνον ὀδακτάσαι ἁγνὸν ἐλαίης
χεῖρας ἀποστρέψαντας· ἅ Δηλιὰς εὕρετο νύμφη
παίγνια κουρίζοντι καὶ Ἀπόλλωνι γελαστύν.
ἱστίη ὦ νήσων εὐέστιε χαῖρε μὲν αὐτή,
χαίροι δ' Ἀπόλλων τε καὶ ἣν ἐλοχεύσαο Λητώ.

---

320 *αὖθις*: corr. *f* || 321 *μεγάλη* scripsi: *μέγαν ἢ* || 326 *ἐλοχεύσατο*: correxi

V.

ΕΙΣ ΛΟΥΤΡΑ ΤΗΣ ΠΑΛΛΑΔΟΣ.

Ὅσσαι λωτροχόοι τᾶς Παλλάδος ἔξιτε πᾶσαι,
    ἔξιτε· τᾶν ἵππων ἄρτι φρυασσομενᾶν
τᾶν ἱερᾶν ἐσάκουσα, καὶ ἁ θεὸς εὔτυκος ἕρπειν·
    σοῦσθέ νυν, ὦ ξανθαὶ σοῦσθε Πελασγιάδες.
οὔποκ' Ἀθαναία μεγάλως ἀπενίψατο πάχεις
    πρὶν κόνιν ἱππειᾶν ἐξελάσαι λαγόνων,
οὐδ' ὅκα δὴ λύθρωι πεπαλαγμένα πάντα φέροισα
    τεύχεα τῶν ἀδίκων ἦνθ' ἀπὸ γηγενέων,
ἀλλὰ πολὺ πράτιστον ὑφ' ἅρματος αὐχένας ἵππων
    λυσαμένα παγαῖς ἔκλυσεν Ὠκεανῶ
ἱδρῶ καὶ ῥαθάμιγγας, ἐφοίβασεν δὲ παγέντα
    πάντα χαλινοφάγων ἀφρὸν ἀπὸ στομάτων.

ὦ ἴτ' Ἀχαιιάδες, καὶ μὴ μύρα μηδ' ἀλαβάστρως
    (συρίγγων αἴω φθόγγον ὑπαξόνιον),
μὴ μύρα λωτροχόοι τᾶι Παλλάδι μηδ' ἀλαβάστρως
    (οὐ γὰρ Ἀθαναία χρίματα μεικτὰ φιλεῖ)
οἴσετε μηδὲ κάτοπτρον· ἀεὶ καλὸν ὄμμα τὸ τήνας.
    οὐδ' ὅκα τὰν Ἴδαι Φρὺξ ἐδίκαζεν ἔριν,
οὔτ' ἐς ὀρείχαλκον μεγάλα θεὸς οὔτε Σιμοῦντος
    ἔβλεψεν δίναν ἐς διαφαινομέναν·
οὐδ' Ἥρα· Κύπρις δὲ διαυγέα χαλκὸν ἑλοῖσα
    πολλάκι τὰν αὐτὰν δὶς μετέθηκε κόμαν·

---

3 ἕρπει: ἕρπεν Schneider || 5 ποτ' Ἀθηναία || 7 φέρουσα || 14 ὑπαξόνιον mqe Polit.: -ιων AFpd. fuerit v. l. || 16 Ἀθηναία | μικτά || 18 ἴδαν: corr. Bentley || 19 οὐδ' — οὐδέ: corr. Meineke || 20 διαφαινομένην || 20 ἔβλεψαν: corr. e Politian. || 21 Ἥρη

ἃ δὲ δὶς ἑξήκοντα διαθρέξασα διαύλως,
οἷα παρ᾽ Εὐρώται τοὶ Λακεδαιμόνιοι
ἀστέρες, ἐμπεράμως ἐνετρίψατο λιτὰ λαβοῖσα
χρίματα, τᾶς ἰδίας ἔκγονα φυταλιᾶς·
ὦ κῶραι, τὸ δ᾽ ἔρευθος ἀνέδραμε, πρώιον οἵαν
ἢ ῥόδον ἢ σίβδας κόκκος ἔχει χροΐαν.
τῶι καὶ νῦν ἄρσεν τι κομίξατε μῶνον ἔλαιον,
ὧι Κάστωρ, ὧι καὶ χρίεται Ἡρακλέης·
οἴσετε καὶ κτένα οἱ παγχρύσεον, ὡς ἀπὸ χαίταν
πέξηται, λιπαρὸν σμασαμένα πλόκαμον.

ἔξιθ᾽ Ἀθαναία· πάρα τοι καταθύμιος ἴλα,
παρθενικαὶ μεγάλων παῖδες Ἀρεστοριδᾶν·
ὠθάνα, φέρεται δὲ καὶ ἁ Διομήδεος ἀσπίς,
ὡς ἔθος Ἀργείων τοῦτο παλαιότερον·
. . . .
. . . .
Εὐμήδης ἐδίδαξε, τεὶν κεχαρισμένος ἱρεύς·
ὅς ποκα βωλευτὸν γνοὺς ἐπί οἱ θάνατον
δᾶμον ἑτοιμάζοντα φυγᾶι τεὸν ἱρὸν ἄγαλμα
ὤιχετ᾽ ἔχων, Κρεῖον δ᾽ εἰς ὄρος ὠικίσατο·
Κρεῖον ὄρος· σὲ δὲ δαῖμον ἀπορρώγεσσιν ἔθηκεν
ἐν πέτραις, αἷς νῦν οὔνομα Παλλατίδες.

ἔξιθ᾽ Ἀθαναία περσέπτολι χρυσεοπήληξ,
ἵππων καὶ σακέων ἁδομένα πατάγωι.
σάμερον ὑδροφόροι μὴ βάπτετε — σάμερον Ἄργος
πίνετ᾽ ἀπὸ κρανᾶν μηδ᾽ ἀπὸ τῶ ποταμῶ,

---

24 *οἱάπερ*: corr. e Politian. || 25 *ἐτρίψατο*: corr. Meineke | *λαβοῦσα* A, *βαλοῖσα* cett. || 27 *κόραι* | *οἷον*: corr. dett. *οἵην* d || 28 *σίβδης* | *χροίην* || 29 *ἄρσεν τε*: corr. Bergk | *κομίσσατε μοῦνον* || 34 *Ἀκεστοριδᾶν*: corr. Valckenaer || post 36 narrabatur, quo modo Eumedes postquam rediit sacrum lavandi Palladii ritum instituisset || 38 *ποτὲ βουλευτὸν* || 46 *τῶν ποτάμων*: corr. anon. Bernensis

σάμερον αἱ δῶλαι τὰς κάλπιδας ἢ 'ς Φυσάδειαν
ἢ ἐς Ἀμυμώναν οἴσετε τὰν Δαναῶ.
καὶ γὰρ δὴ χρυσῶι τε καὶ ἄνθεσιν ὕδατα μείξας
ἥξεῖ φορβαίων Ἴναχος ἐξ ὀρέων
τἀθάναι τὸ λοετρὸν ἄγων καλόν. ἀλλὰ Πελασγέ
φράζεο μὴ οὐκ ἐθέλων τὰν βασίλειαν ἴδηις.
ὅς κεν ἴδηι γυμνὰν τὰν Παλλάδα τὰν πολιοῦχον,
τὦργος ἐσοψεῖται τοῦτο πανυστάτιον.
πότνι' Ἀθαναία τὺ μὲν ἔξιθι· μέσφα δ' ἐγώ τι
ταῖσδ' ἐρέω. μῦθος δ' οὐκ ἐμός, ἀλλ' ἑτέρων.

παῖδες, Ἀθαναία νύμφαν μίαν ἔν ποκα Θήβαις
πουλύ τι καὶ πέρι δὴ φίλατο τᾶν ἑταρᾶν,
ματέρα Τειρεσίαο, καὶ οὔποκα χωρὶς ἔγεντο·
ἀλλὰ καὶ ἀρχαίων εὖτ' ἐπὶ Θεσπιέων
–⏑⏑–⏑⏑– ἢ εἰς Ἁλίαρτον ἐλαύνοι
ἵππως, Βοιωτῶν ἔργα διερχομένα,
ἢ 'πὶ Κορωνείας, ἵνα οἱ τεθυωμένον ἄλσος
καὶ βωμοὶ ποταμῶι κεῖντ' ἐπὶ Κουραλίωι·
πολλάκις ἁ δαίμων νιν ἑῶ ἐπεβάσατο δίφρω,
οὐδ' ὄαροι νυμφᾶν οὐδὲ χοροστασίαι
ἁδεῖαι τελέθεσκον, ὅκ' οὐχ ἁγεῖτο Χαρικλώ·
ἀλλ' ἔτι καὶ τήναν δάκρυα πόλλ' ἔμενεν,
καίπερ Ἀθαναίαι καταθύμιον ἔσσαν ἑταίραν.
δή ποκα γὰρ πέπλων λυσαμένα περόνας
ἵππω ἐπὶ κράναι Ἑλικωνίδι καλὰ ῥεοίσαι
λῶντο· μεσαμβρινὰ δ' εἶχ' ὄρος ἁσυχία.
ἀμφότεραι λώοντο, μεσαμβριναὶ δ' ἔσαν ὧραι,
πολλὰ δ' ἁσυχία τῆνο κατεῖχεν ὄρος.
Τειρεσίας δ' ἔτι μῶνος ἁμᾶ κυσὶν ἄρτι γένεια
περκάζων ἱερὸν χῶρον ἀνεστρέφετο·
διψάσας δ' ἄφατόν τι ποτὶ ῥόον ἤλυθε κράνας,

---

48 *'Αμυμώνην* ‖ 49 *ὕδατι*: corr. Politianus | *μίξας* ‖ 52 *μὴ οὐκ* *e*: *μ' ουκ* cett ‖ 55 *σὺ* ‖ 61 *ἢ 'πὶ Κορωνείας*: sustuli ‖ 62 *ἵππους* ‖ 65 *μιν* ‖ 67 *δθ'* ‖ 70 *ποτε* ‖ 75 *μοῦνος*

σχέτλιος· οὐκ ἐθέλων δ' εἶδε τὰ μὴ θεμιτά·
τὸν δὲ χολωσαμένα περ ὅμως προσέφασεν Ἀθάνα
'τίς σε, τὸν ὀφθαλμὼς οὐκέτ' ἀποισόμενον,
ὦ Εὐηρείδα, χαλεπὰν ὁδὸν ἄγαγε δαίμων;'
ἃ μὲν ἔφα, παιδὸς δ' ὄμματα νὺξ ἔλαβεν.
ἑστάκη δ' ἄφθογγος, ἐκόλλασαν γὰρ ἀνῖαι,
γώνατα καὶ φωνὰν ἔσχεν ἀμηχανία.
ἁ νύμφα δ' ἐβόασε 'τί μοι τὸν κῶρον ἔρεξας
πότνια; τοιαῦται δαίμονες ἐστὲ φίλαι;
ὄμματά μοι τῶ παιδὸς ἀφείλεο. τέκνον ἄλαστε
εἶδες Ἀθαναίας στήθεα καὶ λαγόνας,
ἀλλ' οὐκ ἀέλιον πάλιν ὄψεαι. ὢ ἐμὲ δειλάν,
ὢ ὄρος, ὢ Ἑλικὼν οὐκέτι μοι παριτέ,
ἦ μεγάλ' ἀντ' ὀλίγων ἐπράξαο· δόρκας ὀλέσσας
καὶ πρόκας οὐ πολλὰς φάεα παιδὸς ἔχεις.'
† *ἁ μὲν ἀμφοτέραισι φίλον περὶ παῖδα λαβοῖσα*
† *μάτηρ μὲν γοερᾶν οἶτον ἀηδονίδων*
ἆγε βαρὺ κλαίοισα, θεὰ δ' ἐλέησεν ἑταίραν
καί νιν Ἀθαναία πρὸς τόδ' ἔλεξεν ἔπος
'δῖα γύναι μετὰ πάντα βαλεῦ πάλιν ὅσσα δι' ὀργάν
εἶπας· ἐγὼ δ' οὔ τοι τέκνον ἔθηκ' ἀλαόν.
οὐ γὰρ Ἀθαναίαι γλυκερὸν πέλει ὄμματα παίδων
ἁρπάζειν· Κρόνιοι δ' ὧδε λέγοντι νόμοι·
ὅς κε τιν' ἀθανάτων, ὅκα μὴ θεὸς αὐτὸς ἕληται,
ἀθρήσηι, μισθῶ τοῦτον ἰδεῖν μεγάλω.
δῖα γύναι, τὸ μὲν οὐ παλινάγρετον αὖθι γένοιτο
ἔργον· ἐπεὶ μοιρᾶν ὧδ' ἐπένησε λίνα,
ἁνίκα τὸ πρᾶτόν νιν ἐγείναο· νῦν δὲ κομίζευ,
ὦ Εὐηρείδα, τέλθος ὀφειλόμενον.

---

78 *θεμιτά Fe*: om Am^1q, *θέμιδες* pdm^2 || 81 *χαλεπὴν* || 82 *ἔβαλεν*: corr. rec. || 83 *ἐστάθη*: corr. Buttmann. || 85 *ἐβόησε* || 87 *τοῦ* | *ἀφείλετο*: corr. Politian. || 93 conieci *ἄγε μὲν* | *λαβοῦσα* || 94 conieci *ἁ μάτηρ γ.* | *γοερῶν* || 96 *μιν* || 104 *ἐπένευσε*: corr. Spanheim || 105 *ἠνίκα* | *πρῶτον* | *κομίζου*

πόσσα μὲν ἁ Καδμηὶς ἐς ὕστερον ἔμπυρα καυσεῖ,
πόσσα δ' Ἀρισταῖος, τὸν μόνον εὐχόμενοι
παῖδα, τὸν ἁβατὰν Ἀκταίονα, τυφλὸν ἰδέσθαι.
καὶ τῆνος μεγάλας σύνδρομος Ἀρτέμιδος
ἐσσεῖτ'· ἀλλ' οὐκ αὐτὸν ὅ τε δρόμος αἵ τ' ἐν ὄρεσσι
ῥυσεῦνται ξυναὶ τᾶμος ἑκαβολίαι,
ὁππόκα κοὐκ ἐθέλων περ ἴδηι χαρίεντα λοετρά
δαίμονος· ἀλλ' αὐταὶ τὸν πρὶν ἄνακτα κύνες
τουτάκι δειπνησεῦντι· τὰ δ' υἱέος ὀστέα μάτηρ
λεξεῖται δρυμὼς πάντας ἐπερχομένα·
ὀλβίσταν ἐρέει σε καὶ εὐαίωνα γενέσθαι
ἐξ ὀρέων ἀλαὸν παῖδ' ἀποδεξαμέναν·
ὦ ἑτάρα, τῶι μή τι μινύρεο· τῶιδε γὰρ ἄλλα
τεῦ χάριν ἐξ ἐμέθεν πολλὰ μενεῦντι γέρα.
μάντιν ἐπεὶ θησῶ νιν ἀοίδιμον ἐσσομένοισιν,
ἦ μέγα τῶν ἄλλων δή τι περισσότερον.
γνωσεῖται δ' ὄρνιχας, ὃς αἴσιος οἵ τε πέτονται
ἤλιθα καὶ ποίων οὐκ ἀγαθαὶ πτέρυγες.
πολλὰ δὲ Βοιωτοῖσι θεοπρόπα, πολλὰ δὲ Κάδμωι
χρησεῖ, καὶ μεγάλοις ὕστερα Λαβδακίδαις.
δωσῶ καὶ μέγα βάκτρον, ὅ οἱ πόδας ἐς δέον ἀξεῖ,
δωσῶ καὶ βιότω τέρμα πολυχρόνιον.
καὶ μόνος, εὖτε θάνηι, πεπνυμένος ἐν νεκύεσσι
φοιτασεῖ, μεγάλωι τίμιος Ἁγεσίλαι.'
ὣς φαμένα κατένευσε· τὸ δ' ἐντελὲς ὧι κ' ἔπι νεύσηι
Παλλάς, ἐπεὶ μώναι Ζεὺς τό γε θυγατέρων
δῶκεν Ἀθαναίαι, πατρώια πάντα φέρεσθαι,
λωτροχόοι, μάτηρ δ' οὔτις ἔτικτε θεάν,
ἀλλὰ Διὸς κορυφά. κορυφὰ Διὸς οὐκ ἐπινεύει
ψεύδεα … αι θυγάτηρ.

---

107. 108 *πόσσα F*: *πάσσα* fere cett. || 109 *Ἀκταίωνα*: corr. Lasc. || 111 *ἔσσεται* || 112 *ἐκηβολίαι* || 113 *ὁππόταν οὐκ*: correxi || 118 *ὑποδεξ*: corr. Meineke || 123 *ὄρνιθας* || 128 ita *F* Politian: *δώσω σέ βοιωτού τ. π. p δ. καὶ .... πολ. q*, tantum *πολ.* Ae | *βιότου* || 131 *ἐπινεύσῃ*: distinxi || 136 ita *F* (*ά f*): *θυγάτηρ* tantum aut nihil cett.; *ψευ-ε*.

ἔρχετ' Ἀθαναία νῦν ἀτρεκές· ἀλλὰ δέχεσθε
τὰν θεόν, ὦ κῶραι, τὦργον ὅσαις μέλεται,
σύν τ' εὐαγορίαι σύν τ' εὔγμασι σύν τ' ὀλολυγαῖς.
χαῖρε θεά, κάδευ δ' Ἄργεος Ἰναχίω.
χαῖρε καὶ ἐξελάοισα, καὶ ἐς πάλιν αὖτις ἐλάσσαις
ἵππως, καὶ Δαναῶν κλᾶρον ἅπαντα σάω.

---

137 ἔρχεται Ἀθ. || 138 τῶργος: corr. Boissonade || 140 Ἰναχίου || 142 ἵππους

VI.

ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑ.

Τῶ καλάθω κατιόντος ἐπιφθέγξασθε γυναῖκες
'Δάματερ μέγα χαῖρε πολύτροφε πουλυμέδιμνε'.
τὸν κάλαθον κατιόντα χαμαὶ θασεῖσθε βέβαλοι,
μηδ' ἀπὸ τῶ τέγεος μηδ' ὑψόθεν αὐγάσσησθε
μὴ παῖς μηδὲ γυνὰ μηδ' ἃ κατεχεύατο χαίταν,
μηδ' ὅκ' ἀφ' αὑαλέων στομάτων πτύωμες ἄπαστοι.
Ἕσπερος ἐκ νεφέων ἐσκέψατο (πανίκα νεῖται;),
Ἕσπερος, ὅστε πιεῖν Δαμάτερα μῶνος ἔπεισεν,
ἁρπαγίμας ὅκ' ἄπυστα μετέστιχεν ἴχνια κώρας.
πότνια πῶς σε δύναντο πόδες φέρεν ἔστ' ἐπὶ δυθμάς,
ἔστ' ἐπὶ τὼς μέλανας καὶ ὅπα τὰ χρύσεα μᾶλα;
οὐ πίες οὔτ' ἄρ' ἔδες τῆνον χρόνον οὐδὲ λοέσσα.
τρὶς μὲν δὴ διέβας Ἀχελώιον ἀργυροδίναν,
τοσσάκι δ' ἀενάων ποταμῶν ἐπέρασας ἕκαστον,
τρὶς δ' ἐπὶ Καλλιχόρωι χαμάδις ἐκαθίσσαο φρητί
αὐσταλέα ἄποτός τε καὶ οὐ φάγες οὐδὲ λοέσσα.
μὴ μὴ ταῦτα λέγωμες ἃ δάκρυον ἄγαγε Δηοῖ·
κάλλιον, ὡς πολίεσσιν ἑαδότα τέθμια δῶκε·
κάλλιον, ὡς καλάμαν τε καὶ ἱερὰ δράγματα πρᾶτα
ἀσταχύων ἀπέκοψε καὶ ἐν βόας ἧκε πατῆσαι,

---

2 ἐν ὕμνωι Δήμητρος καλάθου schol. Plat. Symp. 218b || 4 τοῦ || 9 ὅτ' || 11 τοὺς || 12 οὐδ' correxeram, sed cf. var. lect. δ 566 | λοέσσω || 13 διέβης *F* διέβαινεν Lasc. *p* (διέυενεν) om cett. || ἀργυροδίνην || 15 ita *F* (καλλιχόροιο: corr. Stephanus (?) τρ. δ' ἔπὶ καλλίχορον *e* (e scholio) τρὶς δ' ἐ. καλλι cett. || 17 ἤγαγε || δηοῖ *F* δη (varie suppletum) vel δ cett. || 18 ita *Fe*; ἑαδο- vel minus etiam cett. ἑανδότα *F* || 19 καλάμην

ἀνίκα Τριπτόλεμος ἀγαθὰν ἐδιδάσκετο τέχναν·
κάλλιον, ὡς (ἵνα καὶ τις ὑπερβασίας ἀλέηται)
π . . . . ἰδέσθαι
Οὔπω τὰν Κνιδίαν, ἔτι Δώτιον ἱρὸν ἔναιον,
τῆ δ' αὐτᾶι καλὸν ἄλσος ἐποιήσαντο Πελασγοί
δένδρεσιν ἀμφιλαφές· διά κεν μόλις ἦνθεν ὀιστός·
ἐν πίτυς, ἐν μεγάλαι πτελέαι ἔσαν, ἐν δὲ καὶ ὄχναι,
ἐν δὲ καλὰ γλυκύμαλα· τὸ δ' ὥστ' ἀλέκτρινον ὕδωρ
ἐξ ἀμαρᾶν ἀνέθυε. θεὰ δ' ἐπεμαίνετο χώρωι
ὅσσον Ἐλευσῖνι, Τριόπαι θ' ὅσον, ὁκκόσον Ἔνναι.
ἀλλ' ὅκα Τριοπίδαισιν ὁ δεξιὸς ἄχθετο δαίμων,
τουτάκις ἁ χείρων Ἐρυσίχθονος ἅψατο βωλά·
σεύατ' ἔχων θεράποντας ἐείκοσι, πάντας ἐν ἀκμᾶι,
πάντας δ' ἀνδρογίγαντας ὅλαν πόλιν ἀρκίος ἆραι,
ἀμφότερον πελέκεσσι καὶ ἀξίναισιν ὁπλίσσας,
ἐς δὲ τὸ τᾶς Δάματρος ἀναιδέες ἔδραμον ἄλσος.
ἧς δέ τις αἴγειρος, μέγα δένδρεον αἰθέρι κῦρον,
τῶι ἔπι ταὶ νύμφαι ποτὶ τὤνδιον ἑψιόωντο,
ἃ πράτα πλαγεῖσα κακὸν μέλος ἴαχεν ἄλλαις.
ἄισθετο Δαμάτηρ, ὅτι οἱ ξύλον ἱερὸν ἄλγει,
εἶπε δὲ χωσαμένα 'τίς μοι καλὰ δένδρεα κόπτει;'
αὐτίκα Νικίππαι, τάν οἱ πόλις ἀράτειραν
δαμοσίαν ἔστασαν, ἐείσατο, γέντο δὲ χειρί
στέμματα καὶ μάκωνα, κατωμαδίαν δ' ἔχε κλᾶιδα.
φᾶ δὲ παραψύχοισα κακὸν καὶ ἀναιδέα φῶτα
'τέκνον, ὅτις τὰ θεοῖσιν ἀνειμένα δένδρεα κόπτεις,
τέκνον ἐλίνυσον, τέκνον πολύθεστε τοκεῦσι,
παύεο καὶ θεράποντας ἀπότρεπε, μή τι χαλεφθῆι
πότνια Δαμάτηρ, τᾶς ἱερὸν ἐκκεραΐζεις'.

---

21 ita *Fepd* *ἐδίδασκε-* vel minus cett. || 22 ita *Feq*: *ὑπερβα-* vel minus cett. || 23 *π* solus *A*, *ἰδέσθαι* soli *pd* servant || 25 *τεῖδ'* Schneider: *τὶν δ'* || 34 *ἄρκιοϛ*: corr. Reiske || 35 *ἀξίνησιν* || 37 *ἧς* Lasc. *ἐς p*: *ἦν* || 38 *τῷ δ' ἔπι*: corr. Schneider || 40 *ἤσθετο* | *ἀλγεῖ*: corr. Meineke || 41 *χωσαμένη* || 42 *Νικίππη* | *ἀρήτειραν* || 43 *δημοσίαν* || 44 *κατωμαδίην*

τὰν δ' ἄρ' ὑποβλέψας χαλεπώτερον ἠὲ κυναγόν
ὤρεσιν ἐν Τμαρίοισιν ὑποβλέπει ἄνδρα λέαινα
ὠμοτόκος, τᾶς φαντὶ πέλειν βλοσυρώτατον ὄμμα,
'χάζευ' ἔφα 'μή τοι πέλεκυν μέγαν ἐν χροΐ πάξω.
ταῦτα δ' ἐμὸν θησεῖ στεγανὸν δόμον, ὧι ἔνι δαῖτας
αἰὲν ἐμοῖς ἑτάροισιν ἄδην θυμαρέας ἀξῶ.'
εἶπεν ὁ παῖς, Νέμεσις δὲ κακὰν ἐγράψατο φωνάν.
Δαμάτηρ δ' ἄφατόν τι κοτέσσατο, εἴσατο δ' ἁ θεύς·
ἴθματα μὲν χέρσω, κεφαλὰ δέ οἱ ἅψατ' Ὀλύμπω.
οἳ μὲν ἄρ' ἡμιθνῆτες, ἐπεὶ τὰν πότνιαν εἶδον,
ἐξαπίνας ἀπόρουσαν ἐνὶ δρυσὶ χαλκὸν ἀφέντες.
ἃ δ' ἄλλως μὲν ἔασεν, ἀναγκαίαι γὰρ ἕποντο
δεσποτικὰν ὑπὸ χεῖρα, βαρὺν δ' ἀπαμείψατ' ἄνακτα
'ναὶ ναί, τεύχεο δῶμα κύον κύον, ὧι ἔνι δαῖτας
ποιησεῖς· θαμιναὶ γὰρ ἐς ὕστερον εἰλαπίναι τοι.'
ἃ μὲν τόσσ' εἰποῖσ' Ἐρυσίχθονι τεῦχε πονηρά.
αὐτίκα οἱ χαλεπόν τε καὶ ἄγριον ἔμβαλε λιμόν
αἴθωνα κρατερόν, μεγάλαι δ' ἐστρεύγετο νούσωι.
σχέτλιος, ὅσσα πάσαιτο τόσων ἔχεν ἵμερος αὖτις.
εἴκατι δαῖτα πένοντο, δυώδεκα δ' οἶνον ἄφυσσον·
τόσσα Διώνυσον γὰρ ἃ καὶ Δάματρα χαλέπτει·
καὶ γὰρ τᾶι Δάματρι συνωικίσθη Διόνυσος.
οὔτε νιν εἰς ἐράνως οὔτε ξυνδείπνια πέμπον
αἰδόμενοι γονέες, προχανὰ δ' εὑρίσκετο πᾶσα.
ἦνθον Ἰτωνιάδος νιν Ἀθαναίας ἐπ' ἄεθλα
Ὀρμενίδαι καλέοντες· ἀπ' ὧν ἀρνήσατο μάτηρ
'οὐκ ἔνδοι, χθιζὸς γὰρ ἐπὶ Κραννῶνα βέβακε
τέλθος ἀπαιτησῶν ἑκατὸν βόας'. ἦνθε Πολυξώ,
μάτηρ Ἀκτορίωνος, ἐπεὶ γάμον ἄρτυε παιδί,
ἀμφότερον Τριόπαν τε καὶ υἱέα κικλήσκοισα.
τὰν δὲ γυνὰ βαρύθυμος ἀμείβετο δάκρυ χέοισα
'νεῖταί τοι Τριόπας, Ἐρυσίχθονα δ' ἤλασε κάπρος

57 εἴσατο scripsi, cf. ν 352: γείνατο || 60 ἐξαπίνης || 61 ἄλλους || 67 μεγάλη || 71 συνωργίσθη conieci || 72 μιν || 74 μιν || 75 οὖν ἠρνήσατο || 76 βέβηκε || 79 κικλήσκουσα || 80 δακρυχέουσα

Πίνδον ἀν' εὐάγκειαν, ὃ δ' ἐννέα φάεα κεῖται'.
δειλαία φιλότεκνε, τί δ' οὐκ ἐψεύσαο, μᾶτερ;
δαίνυεν εἰλαπίναν τις· 'ἐν ἀλλοτρίοις Ἐρυσίχθων'.
ἄγετό τις νύμφαν· 'Ἐρυσίχθονα δίσκος ἔτυψεν',
ἢ 'ἔπεσ' ἐξ ἵππων', ἢ 'ἐν Ὄθρυϊ ποίμνι' ἀμιθρεῖ'.
ἐνδόμυχος δήπειτα πανάμερος εἰλαπιναστάς
ἤσθιε μυρία πάντα· κακὰ δ' ἐξάλλετο γαστήρ
αἰεὶ μᾶλλον ἔδοντι, τὰ δ' ἐς βυθὸν οἷα θαλάσσας
ἀλεμάτως ἀχάριστα κατέρρεεν εἴδατα πάντα.
ὡς δὲ Μίμαντι χιών, ὡς ἀελίωι ἔνι πλαγγών,
καὶ τούτων ἔτι μεῖζον ἐτάκετο μέσφ' ἐπὶ νευράς·
δειλαίωι ἶνές τε καὶ ὀστέα μῶνον ἔλειφθεν.
κλαῖε μὲν ἁ μάτηρ, βαρὺ δ' ἔστενον αἱ δύ' ἀδελφαί
χὠ μαστὸς τὸν ἔπωνε καὶ αἱ δέκα πολλάκι δῶλαι.
καὶ δ' αὐτὸς Τριόπας πολιαῖς ἐπὶ χεῖρας ἔβαλλε,
τοῖα τὸν οὐκ ἀίοντα Ποσειδάωνα καλιστρέων·
'ψευδοπάτωρ ἰδὲ τόνδε τεοῦ τρίτον, εἴπερ ἐγὼ μέν
σεῦ τε καὶ Αἰολίδος Κανάκας γένος. αὐτὰρ ἐμεῖο
τοῦτο τὸ δείλαιον γένετο βρέφος· αἴθε γὰρ αὐτόν
βλητὸν ὑπ' Ἀπόλλωνος ἐμαὶ χέρες ἐκτερέιξαν·
νῦν δὲ κακὰ βούβρωστις ἐν ὀφθαλμοῖσι κάθηται.
ἤ οἱ ἀπόστασον χαλεπὰν νόσον ἠέ νιν αὐτός
βόσκε λαβών· ἁμαὶ γὰρ ἀπειρήκαντι τράπεζαι.
χῆραι μὲν μάνδραι, κενεαὶ δέ μοι αὔλιες ἤδη
τετραπόδων, ἤδη γὰρ ἀπαρνήσαντο μάγειροι.'
ἀλλὰ καὶ οὐρῆας μεγαλᾶν ὑπέλυσαν ἁμαξᾶν,
καὶ τὰν βῶν ἔφαγεν, τὰν Ἑστίαι ἔτρεφε μάτηρ,
καὶ τὸν ἀεθλοφόρον καὶ τὸν πολεμήιον ἵππον,
καὶ τὰν αἴλουρον, τὰν ἔτρεμε θηρία μικκά.
μέσφ' ὅκα μὲν Τριόπαο δόμοις ἔνι χρήματα κεῖτο,
μῶνοι ἄρ' οἰκεῖοι θάλαμοι κακὸν ἠπίσταντο.
ἀλλ' ὅκα τὸν βαθὺν οἶκον ἀνεξήραναν ὀδόντες,

---

86 *ἀμιθρεῖ* Ruhnken: *ἁμι* vel *ἀμ* ceteri *ἀμέλγει F*, *ἀριθμεῖ* Lasc. || 93 *ἔλιφθεν*: corr. Lasc. || 99 *Κανάκης* || 103 *μιν* || 111 *ὅτε* || 113 *ὅτε* | *ἀνεξήραινον*: corr. *m*

καὶ τόχ' ὁ τῶ βασιλῆος ἐνὶ τριόδοισι καθῆστο
αἰτίζων ἀκόλως τε καὶ ἔκβολα λύματα δαιτός.
Δάματερ, μὴ τῆνος ἐμὶν φίλος, ὃς τοι ἀπεχθής,
εἴη μηδ' ὁμότοιχος· ἐμοὶ κακογείτονες ἐχθροί.
    ἄρχετε παρθενικαί, καὶ ἐπιφθέγξασθε τεκοῖσαι
'Δάματερ μέγα χαῖρε πολύτροφε πουλυμέδιμνε'.
χὠς αἱ τὸν κάλαθον λευκότριχες ἵπποι ἄγοντι
τέσσαρες, ὣς ἁμὶν μεγάλα θεὸς εὐρυάνασσα
λευκὸν ἔαρ, λευκὸν δὲ θέρος καὶ χεῖμα φέροισα
ἡξεῖ καὶ φθινόπωρον, ἔτος δ' εἰς ἄλλο φυλαξεῖ.
ὡς δ' ἀπεδίλωτοι καὶ ἀνάμπυκες ἄστυ πατεῦμες,
ὣς πόδας, ὣς κεφαλὰς παναπηρέας ἕξομες αἰεί.
ὡς δ' αἱ λικνοφόροι χρυσῶ πλέα λίκνα φέροντι,
ὣς ἁμὲς τὸν χρυσὸν ἀφειδέα πασαίμεσθα.
μέσφα τὰ τᾶς πόλιος πρυτανήια τὰς ἀτελέστως,
τὰς δὲ τελεσφορέας ποτὶ τὰν θεὸν ἄχρις ὁμαρτεῖν,
αἵτινες ἑξήκοντα κατώτεραι· αἱ δὲ βαρεῖαι
χἄτις Ἐλειθυίαι τείνει χέρα χἄτις ἐν ἄλγει,
ὣς ἅλις, ὡς αὐτᾶν ἱκανὸν γόνυ· ταῖσι δὲ Δηώ
δωσεῖ πάντ' ἐπίμεστα καὶ ὡς ποτὶ ναὸν ἵκωνται.
    χαῖρε θεὰ καὶ τάνδε σάω πόλιν ἔν θ' ὁμονοίαι
ἔν τ' εὐηπελίαι, φέρε δ' ἀγρόθι νόστιμα πάντα·
φέρβε βόας, φέρε μᾶλα, φέρε στάχυν, οἷσε θερισμόν,
φέρβε καὶ εἰράναν, ἵν' ὃς ἄροσε τῆνος ἀμάσηι.
ἵλαθί μοι τρίλλιστε μέγα κρείοισα θεάων.

114 τότ' ‖ 115 ἀκόλους ‖ 118 ἄρχετε suppleri, lacunam male sarciebat *F* ἄσατε | τεκοῦσαι ‖ 120 χῶσαι: distinxit Stephanus ‖ 122 φέρουσα ‖ 126 δ' add. Meineke ‖ 129 τελεσφορίας: corr. anon. Bernensis ‖ 129 θεὸν A: θεῦν cett. ‖ 130 αἵ τε: corr. Ernesti ‖ 133 νηόν ‖ 134 θ' recc.: τ' *F* Lasc., δ' cett. ‖ 137 αρισε archetypus, in codd. varia suppletum ‖ κεῖνος ἀμάσσει: corr. Meineke ‖ 138 κρείουσα

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

I.

Ξεῖνος Ἀταρνείτης τις ἀνήρετο Πιττακὸν οὕτω
τὸν Μυτιληναῖον, παῖδα τὸν Ὑρράδιον·
'ἄττα γέρον, δοιός με καλεῖ γάμος· ἡ μία μὲν δή
νύμφη καὶ πλούτωι καὶ γενεῆι κατ' ἐμέ,
ἡ δ' ἑτέρη προβέβηκε· τί λώιον; εἰ δ' ἄγε σύμ μοι
βούλευσον, ποτέρην εἰς ὑμέναιον ἄγω.'
εἶπεν· ὁ δὲ σκίπωνα, γεροντικὸν ὅπλον, ἀείρας,
'ἠνίδε, κεῖνοι τοι πᾶν ἐρέουσιν ἔπος.'
οἳ δ' ἄρ' ὑπὸ πληγῆισι θοὰς βέμβικας ἔχοντες
ἔστρεφον εὐρείηι παῖδες ἐνὶ τριόδωι.
'κείνων ἔρχεο' φησὶ 'μετ' ἴχνια'. χὼ μὲν ἐπέστη
πλησίον· οἳ δ' ἔλεγον· 'τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα'.
ταῦτ' ἀίων ὁ ξεῖνος ἐφείσατο μείζονος οἴκου
δράξασθαι παίδων κληδόνι συνθέμενος,
τὴν δ' ὀλίγην ὡς κεῖνος ἐς οἰκίον ἤγετο νύμφην.
οὕτω καὶ σύ, Δίων, τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα.

Diogen. I 79 (inde Anth. Pal. VII 89) 1 ἀνείρετο AP || 2 Ὑρραδίου: corr. Schneider || 8 σοι || 14 κληδόνα AP || 15 οἶκον ἐπήγετο AP || 16 γ' ἰών AP

II.

Εἶπέ τις Ἡράκλειτε τεὸν μόρον, ἐς δέ με δάκρυ
ἤγαγεν, ἐμνήσθην δ' ὁσσάκις ἀμφότεροι
ἥλιον ἐν λέσχηι κατεδύσαμεν· ἀλλὰ σὺ μέν που
ξεῖν' Ἁλικαρνησεῦ τετράπαλαι σποδιή·
αἱ δὲ τεαὶ ζώουσιν ἀηδόνες, ἧισιν ὁ πάντων
ἁρπακτὴς Ἀίδης οὐκ ἐπὶ χεῖρα βαλεῖ.

Diogen. IX 17 (inde AP VII 80)

IV.

Τίμων, οὐ γὰρ ἔτ' ἐσσί, τί τοι, σκότος ἢ φάος ἐχθρόν;
'τὸ σκότος· ὑμέων γὰρ πλείονες εἰν Ἀίδηι',

AP VII 317 2 *ὑμείων*

V.

Κόγχος ἐγὼ Ζεφυρῖτι πάλαι τέρας· ἀλλὰ σὺ νῦν με
Κύπρι Σεληναίης ἄνθεμα πρῶτον ἔχεις
ναυτίλον, ὃς πελάγεσσιν ἐπέπλεον, εἰ μὲν ἀῆται,
τείνας οἰκείων λαῖφος ἀπὸ προτόνων,
εἰ δὲ Γαληναίη, λιπαρὴ θεός, οὖλος ἐρέσσων
ποσσί νιν, ὥστ' ἔργωι τοὔνομα συμφέρεται,
ἔστ' ἔπεσον παρὰ θῖνας Ἰουλίδας, ὄφρα γένωμαι
σοὶ τὸ περίσκεπτον παίγνιον, Ἀρσινόη,
μηδέ μοι ἐν θαλάμῃσιν ἔθ' ὡς πάρος, εἰμὶ γὰρ ἄπνους,
τίκτηται νοτερῆισ' ὤεον ἀλκυονίς.
Κλεινίου ἀλλὰ θυγατρὶ δίδου χάριν, οἶδε γὰρ ἐσθλά
ῥέζειν καὶ Σμύρνης ἐστὶν ἀπ' Αἰολίδος.

Athen. VII 318 1 *παλαίτερος*: corr. Schneider | *μου*: corr. Musurus || 6 *ποσσὶν ἵν'*: distinxit G. Hermann | *ὥσπεργωι*: corr. Casaubonus || 8 *Ἀρσινόη* Et. M. s. v. *περισκέπτῳ*: *Ἀρσινόης* Ath. || 10 *τίκτει τ' αἰνοτέρης*: corr. Bentley (*νοτερῆς*) et Kaibel | *ἀλκυόνης*: corr. Kaibel

VI.

Τοῦ Σαμίου πόνος εἰμὶ δόμωι ποτὲ θεῖον ἀοιδόν
δεξαμένου, κλείω δ' Εὔρυτον, ὅσσ' ἔπαθεν,
καὶ ξανθὴν Ἰόλειαν, Ὁμήρειον δὲ καλεῦμαι
γράμμα· Κρεωφύλωι, Ζεῦ φίλε, τοῦτο μέγα.

Strab. XIV 638. Sext. Emp. p. 609. Schol. Dion. Thrac. p. 163 usque ad 4 *Κρεωφύλου* (sic). 1 *Τοῦ Σαμίου* Strab.: *Κρεωφύλου* Sext. schol. | *ἀοιδόν* Sext.: *Ὅμηρον* Strab. utrumque codd. schol. || 2 *κλείω* Sext.: *κλαίω* Strab. utrumque codd. schol.

VII.

Ἦλθε Θεαίτητος καθαρὴν ὁδόν. εἰ δ' ἐπὶ κισσόν
τὸν τεὸν οὐχ αὕτη, Βάκχε, κέλευθος ἄγει·
ἄλλων μὲν κήρυκες ἐπὶ βραχὺν οὔνομα καιρόν
φθέγξονται, κείνου δ' Ἑλλὰς ἀεὶ σοφίην.

AP IX 565 1 κισσὸν Plan.: κισσοῦ || 4 σοφίαι

VIII.

Μικρή τις Διόνυσε καλὰ πρήσσοντι ποιητῆι
ῥῆσις· ὃ μὲν 'νικῶ' φησὶ τὸ μακρότατον,
ὧι δὲ σὺ μὴ πνεύσηις ἐπιδέξιος, ἤν τις ἔρηται
'πῶς ἔβαλες'; φησί 'σκληρὰ τὰ γιγνόμενα'.
τῶι μερμηρίξαντι τὰ μὴ 'νδικα τοῦτο γένοιτο
τοὔπος· ἐμοὶ δ', ὦναξ, ἡ βραχυσυλλαβίη.

AP IX 566. 3 ἐνδέξιος: corr. Kaibel

IX.

Τῆιδε Σάων ὁ Δίκωνος Ἀκάνθιος ἱερὸν ὕπνον
κοιμᾶται. θνήισκειν μὴ λέγε τοὺς ἀγαθούς.

AP VII 451 1 Ἀκ. Plan.: ὁ Ἀκ. || 2 θνήσκειν Plan.: θνάσκειν

X.

Ἦν δίζηι Τίμαρχον ἐν Ἄιδος, ὄφρα πύθηαι
ἤ τι περὶ ψυχῆς ἢ πάλι πῶς ἔσεαι,
δίζησθαι φυλῆς Πτολεμαΐδος υἱέα πατρός
Παυσανίου· δήεις δ' αὐτὸν ἐν εὐσεβέων.

AP VII 520 3 δίζεσθαι

XI.

Σύντομος ἦν ὁ ξεῖνος, ὃ καὶ στίχος οὐ μακρὰ λέξων
'Θῆρις Ἀρισταίου Κρής' ἐπ' ἐμοὶ δολιχός.

AP VII 447 1 λέξω P[1] Plan.

XII.

Κύζικον ἢν ἔλθῃις, ὀλίγος πόνος Ἱππακὸν εὑρεῖν
καὶ Διδύμην· ἀφανὴσ οὔ τι γὰρ ἡ γενεή.
καί σφιν ἀνιηρὸν μὲν ἐρεῖς ἔπος, ἔμπα δὲ λέξαι
τοῦθ', ὅτι τὸν κείνων ὧδ' ἐπέχω Κριτίην.

AP VII 521 1 ἔλθῃς Plan.: ἐθέλῃς || 4 ὧδ' ἐπέχω P marg.: ἔχω P[1]

XIII.

Ἦ ῥ' ὑπὸ σοὶ Χαρίδας ἀναπαύεται; 'εἰ τὸν Ἀρίμμα
τοῦ Κυρηναίου παῖδα λέγεις, ὑπ' ἐμοί'.
ὦ Χαρίδα τί τὰ νέρθε; 'πολὺ σκότος'. αἱ δ' ἄνοδοι τί;
'ψεῦδος'. ὁ δὲ Πλούτων; 'μῦθος'. ἀπωλόμεθα.
'οὗτος ἐμὸς λόγος ὔμμιν ἀληθινός· εἰ δὲ τὸν ἡδύν
βούλει, Πελλαίου βοῦς μέγας εἰν Ἀίδηι.

AP VII 524 3 πολύς P, verum Plan. || 6 cf. Kaibel Herm. 31, 265.

XIV.

Δαίμονα τίς δ' εὖ οἶδε τὸν Αὔριον; ἁνίκα καὶ σέ
Χάρμι τὸν ὀφθαλμοῖς χθιζὸν ἐν ἁμετέροις
τᾶι ἑτέραι κλαύσαντες ἐθάπτομεν· οὐδὲν ἐκείνου
εἶδε πατὴρ Διοφῶν χρῆμ' ἀνιαρότερον.

AP VII 519 4 ἀνιηρ.

XV.

'Τιμονόη.' τίς δ' ἐσσί; μὰ δαίμονας, οὔ σ' ἂν ἐπέγνων,
εἰ μὴ Τιμοθέου πατρὸς ἐπῆν ὄνομα
στήληι καὶ Μήθυμνα, τεὴ πόλις. ἦ μέγα φημί
χῆρον ἀνιᾶσθαι σὸν πόσιν Εὐθυμένη.

AP VII 522 1 Τιμονίη AP, verum Plan.

XVI.

Κρηθίδα τὴν πολύμυθον ἐπισταμένην καλὰ παίζειν
δίζηνται Σαμίων πολλάκι θυγατέρες,
ἡδίστην συνέριθον ἀεὶ λάλον· ἡ δ' ἀποβρίζει
ἐνθάδε τὸν πάσαις ὕπνον ὀφειλόμενον.

AP VII 459 2 Σαμίην P[1] || ἡδίσταν

XVII.

Ὤφελε μηδ' ἐγένοντο θοαὶ νέες· οὐ γὰρ ἂν ἡμεῖς
παῖδα Διοκλείδου Σώπολιν ἐστένομεν.
νῦν δ' ὃ μὲν εἰν ἁλί που φέρεται νέκυς, ἀντὶ δ' ἐκείνου
οὔνομα καὶ κενεὸν σῆμα παρερχόμεθα.

AP VII 271 4 σᾶμα

XVIII.

Νάξιος οὐκ ἐπὶ γῆς ἔθανεν Λύκος, ἀλλ' ἐνὶ πόντωι
ναῦν ἅμα καὶ ψυχὴν εἶδεν ἀπολλυμένην,
ἔμπορος Αἰγίνηθεν ὅτ' ἔπλεε. χὢ μὲν ἐν ὑγρῆι
νεκρός, ἐγὼ δ' ἄλλως οὔνομα τύμβος ἔχων
κηρύσσω πανάληθες ἔπος τόδε 'φεῦγε θαλάσσηι
συμμίσγειν ἐρίφων ναυτίλε δυομένων'.

AP VII 272 1 θάνεν P, verum Pl. || 6 δυσμενέων P[1]

XIX.

Δωδεκέτη τὸν παῖδα πατὴρ ἀπέθηκε Φίλιππος
ἐνθάδε τὴν πολλὴν ἐλπίδα Νικοτέλην.

AP VII 453

XX.

Ἠῶιοι Μελάνιππον ἐθάπτομεν, ἠελίου δέ
δυομένου Βασιλὼ κάτθανε παρθενική
αὐτοχερί· ζώειν γὰρ ἀδελφεὸν ἐν πυρὶ θεῖσα
οὐκ ἔτλη. δίδυμον δ' οἶκος ἐσεῖδε κακόν
πατρὸς Ἀριστίπποιο, κατήφησεν δὲ Κυρήνη
πᾶσα τὸν εὔτεκνον χῆρον ἰδοῦσα δόμον.

AP VII 517

XXI.

Ὅστις ἐμὸν παρὰ σῆμα φέρεις πόδα, Καλλιμάχου με
ἴσθι Κυρηναίου παῖδά τε καὶ γενέτην.
εἰδείης δ' ἄμφω κεν· ὃ μέν κοτε πατρίδος ὅπλων
ἦρχεν, ὃ δ' ἤεισεν κρέσσονα βασκανίης·

οὐ νέμεσις· Μοῦσαι γὰρ ὅσους ἴδον ὄμματι παῖδας
μὴ λοξῶι, πολιοὺς οὐκ ἀπέθεντο φίλους.

AP VII 525 6 *μὴ λοξῷ* schol. Hesiod. Theog. 82: *ἄχρι βίου.* sequebatur in libro Callimachi ep. 35.

XXII.

Ἀστακίδην τὸν Κρῆτα τὸν αἰπόλον ἥρπασε Νύμφη
ἐξ ὄρεος, καὶ νῦν ἱερὸς Ἀστακίδης.
οὐκέτι Δικταίηισιν ὑπὸ δρυσίν, οὐκέτι Δάφνιν
ποιμένες, Ἀστακίδην δ' αἰὲν ἀεισόμεθα.

AP VII 518 3 *οὐκει Δικτ.*: corr. Salmasius

XXIII.

Εἴπας "Ἥλιε χαῖρε" Κλεόμβροτος Ὡμβρακιώτης
ἥλατ' ἀφ' ὑψηλοῦ τείχεος εἰς Ἀίδην,
ἄξιον οὐδὲν ἰδὼν θανάτου κακόν, ἀλλὰ Πλάτωνος
ἓν τὸ περὶ ψυχῆς γράμμ' ἀναλεξάμενος.

AV VII 471 Sextus Emp. p. 609. schol. Dionys. Thrac. p. 160 alii cf. Th. Sinko Eos XI 1. 1 *Ἀμβρ.* Sext. || 2 *Ἀίδαν* AP || 3 *οὔτι παθών* schol. | *θανάτου τέλος* Sext | *ἢ τὸ Πλ.* AP || 4 *ἐν τῷ π.* AP

XXIV.

Ἥρως Αἰετίωνος ἐπίσταθμος Ἀμφιπολίτεω
ἵδρυμαι μικρῶι μικρὸς ἐπὶ προθύρωι
λοξὸν ὄφιν καὶ μοῦνον ἔχων ξίφος· ἀνδρὶ † ιπειωι
θυμωθεὶς πεζὸν κἀμὲ παρωικίσατο.

AP IX 336 1 *ἠιετίωνος* P[1], *ἠετίωνος* Pl. || 3 *ἀνδρὶ δὴ ἱππεῖ* Pl. *ἀνδρὶ γὰρ ἱππεῖ* Pasquali, praefero *ἀνέρι δ' ἱππεῖ.*

XXV.

Ὤμοσε Καλλίγνωτος Ἰωνίδι μήποτ' ἐκείνης
ἕξειν μήτε φίλον κρέσσονα μήτε φίλην.
ὤμοσεν· ἀλλὰ λέγουσιν ἀληθέα τοὺς ἐν ἔρωτι
ὅρκους μὴ δύνειν οὔατ' ἐς ἀθανάτων.
νῦν δ' ὁ μὲν ἀρσενικῶι θέρεται πυρί· τῆς δὲ ταλαίνης
νύμφης ὡς Μεγαρέων οὐ λόγος οὐδ' ἀριθμός.

AP V 6

XXVI.

Εἶχον ἀπὸ σμικρῶν ὀλίγον βίον οὔτε τι δεινόν
ῥέζων οὔτ' ἀδικῶν οὐδένα. Γαῖα φίλη,
Μικύλος εἴ τι πονηρὸν ἐπήινεσα, μήτε σὺ κούφη
γίνεο μήθ' ἵλεω δαίμονες οἵ μ' ἔχετε.

AP VII 460 3 *Μείκυλος* || 4 *μήτ' ἄλλοι*: correxi

XXVII.

Ἡσιόδου τό τ' ἄεισμα καὶ ὁ τρόπος· οὐ τὸν ἀοιδῶν
ἔσχατον, ἀλλ' ὀκνέω μὴ τὸ μελιχρότατον
τῶν ἐπέων ὁ Σολεὺς ἀπεμάξατο· χαίρετε λεπταί
ῥήσιες, Ἀρήτου σύμβολον ἀγρυπνίης.

AP IX 507, Achilles vit. Arat. p. 76. 78 cf. 191 Maass.
1 *τόδ' ἄ.*: corr. Blomfield || 4 *σύγγονος ἀγρυπνίης* Ach. *σύντονος ἀγρυπνίη* AP: corr. Ruhnken (cf. AP 9, 689).

XXVIII.

Ἐχθαίρω τὸ ποίημα τὸ κυκλικόν, οὐδὲ κελεύθωι
χαίρω τίς πολλοὺς ὧδε καὶ ὧδε φέρει,
μισῶ καὶ περίφοιτον ἐρώμενον, οὐδ' ἀπὸ κρήνης
πίνω· σικχαίνω πάντα τὰ δημόσια.
Λυσανίη σὺ δὲ ναιχὶ καλὸς καλός — ἀλλὰ πρὶν εἰπεῖν
τοῦτο σαφῶς, Ἠχώ φησί τις 'ἄλλος ἔχει'.

AP XII 43 3 *οὔτ' ἀπὸ*: corr. Meineke

XXIX.

Ἔγχει καὶ πάλιν εἰπὲ 'Διοκλέος'. οὐδ' Ἀχελῶιος
κείνου τῶν ἱερῶν αἰσθάνεται κυάθων.
καλὸς ὁ παῖς Ἀχελῶιε, λίην καλός, εἰ δέ τις οὐχί
φησίν — ἐπισταίμην μοῦνος ἐγὼ τὰ καλά.

AP XII 51 *Διοκλέος* schol. Theocr. II 147: *Διοκλέες*

XXX.

Θεσσαλικὲ Κλεόνικε τάλαν τάλαν, οὐ μὰ τὸν ὀξύν
ἥλιον, οὐκ ἔγνων· σχέτλιε ποῦ γέγονας;

ὀστέα σοὶ καὶ μοῦνον ἔτι τρίχες· ἦ ῥά σε δαίμων
οὑμὸς ἔχει, χαλεπῆι δ' ἤντεο θευμορίηι;
ἔγνων· Εὐξίθεός σε συνήρπασε, καὶ σὺ γὰρ ἐλθών
τὸν καλόν, ὦ μοχθήρ', ἔβλεπες ἀμφοτέροις.

AP XII 71 2 *ἔγνω*: corr. apogr. || 5 *με συν.* corr. Salmasius

XXXI.

Ὡγρευτὴς Ἐπίκυδες ἐν οὔρεσι πάντα λαγωόν
διφᾶι καὶ πάσης ἴχνια δορκαλίδος
στείβηι καὶ νιφετῶι κεχαρημένος, ἢν δέ τις εἴπηι
'τῆ, τόδε βέβληται θηρίον' οὐκ ἔλαβεν.
χοὐμὸς ἔρως τοιόσδε· τὰ γὰρ φεύγοντα διώκειν
οἶδε, τὰ δ' ἐν μέσσωι κείμενα παρπέτεται.

AP XII 102 3 *κεχρημένος*: corr. Bentley || 4 *μέσωι*: corr. apogr., *παρπέταται*: corr. Nauck

XXXII.

Οἶδ' ὅτι μοι πλούτου κενεαὶ χέρες, ἀλλὰ Μένιππε
μὴ λέγε πρὸς Χαρίτων τοὐμὸν ὄνειρον ἐμοί.
ἀλγέω τὴν διὰ παντὸς ἔπος τόδε πικρὸν ἀκούων·
ναὶ φίλε, τῶν παρὰ σοῦ τοῦτ' ἀνεραστότατον.

AF XII 148 1 *μου*: corr. apogr. || 4 *τῶν* apogr.: *τόν*

XXXIII.

Ἄρτεμι τὶν τόδ' ἄγαλμα Φιληρατὶς εἵσατο τῆιδε·
ἀλλὰ σὺ μὲν δέξαι πότνια, τὴν δὲ σάω.

AP VI 347 1 *τήν*: corr. apogr.

XXXIV.

Τίν με λεοντάγχ' ὦνα συοκτόνε φήγινον ὄζον
θῆκε 'τίς'; Ἀρχῖνος 'ποῖος'; ὁ Κρής· 'δέχομαι'.

AP VI 351 *ὦνα* Lobeck: *ωνε*

XXXV.

Βαττιάδεω παρὰ σῆμα φέρεις πόδας εὖ μὲν ἀοιδήν
εἰδότος, εὖ δ' οἴνωι καίρια συγγελάσαι.

AP VII 415

XXXVII.

Ὁ Λύκτιος Μενίτας
τὰ τόξα ταῦτ' ἐπειπών
ἔθηκε ῾τῆ, κέρας τοι
δίδωμι καὶ φαρέτρην
Σάραπι· τοὺς δ' ὀιστούς
ἔχουσιν Ἑσπερῖται'.

AP XIII 7 1 *μενείτης* metricus pap. Oxyr. 220 col. 10. cf. I G II 1020. Waddington Asie mineure 255 al.

XXXVIII.

Τὰ δῶρα τἀφροδίτηι
Σῖμον ἡ περίφοιτος, εἰκόν' αὑτῆς
ἔθηκε τήν τε μίτρην
†ἠπᾶς τούς ἐφίλησε τόν τε πᾶνα
† καὶ τοὺς αὐτοὺς ὁρῆι τάλαινα θάρσους.

AP XIII 24 1 *τῆ ἀφρ.* || 2 *σειμονη*: distinxi | *αυτη*: corr. Salmasius || 4 *ἢ μαστοὺς* Daceria | *πᾶμα* P ante correctorem

XXXIX.

Δήμητρι τῆι Πυλαίηι,
τῆι τοῦτον οὑκ Πελασγῶν
Ἀκρίσιος τὸν νηὸν ἐδείματο, ταῦθ' ὁ Ναυκρατίτης
καὶ τῆι κάτω θυγατρί
τὰ δῶρα Τιμόδημος
εἵσατο τῶν κερδέων δεκατεύματα· καὶ γὰρ εὔξαθ' οὕτως.

AP XIII 25 1—3 Hephaest. cap. 15 || 2 *τοῦτον οὐκεπελασγῶν* AP

XL.

Ἱερέη Δήμητρος ἐγώ ποτε καὶ πάλιν Καβείρων,
ὦνερ, καὶ μετέπειτα Δινδυμήνης

ἡ γρῆυς γενόμην, ἡ νῦν κόνις, ἡ Νο . . . . .
πολλῶν προστασίη νέων γυναικῶν.
καί μοι τέκν᾽ ἐγένοντο δύ᾽ ἄρσενα. κἠπέμυσ᾽ ἐκείνων
εὐγήρως ἐνὶ χερσίν· ἕρπε χαίρων.

AP VII 728

XLI.

Ἡμισύ μευ ψυχῆς ἔτι τὸ πνέον, ἥμισυ δ᾽ οὐκ οἶδ᾽
εἴτ᾽ Ἔρος εἴτ᾽ Ἀίδης ἥρπασε, πλὴν ἀφανές.
ἦ ῥά τιν᾽ ἐς παίδων πάλιν ᾤχετο; καὶ μὲν ἀπεῖπον
πολλάκι ʽτὴν δρῆστιν μὴ ὑποδέχεσθε νέοι᾽.
†ουκισυνιφησον· ἐκεῖσε γὰρ ἡ λιθόλευστος
κείνη καὶ δύσερως οἶδ᾽ ὅτι που στρέφεται

AP XII 73 1 et 2 Choerob. in Heph. 226 Consbr. || 2 ἔρος Choer.: ἔρις AP | εἴθ᾽ ἄιδης Ch. | πλὴν ἀφανές AP.: ἐκ μερόπων cod. Choer. (supplementum interpolatoris) || 4 μὴ ὑπέχεσθε: corr. Hecker; ὑπόδεχθε Bentley

XLII.

Εἰ μὲν ἑκὼν Ἀρχῖν᾽ ἐπεκώμασα, μυρία μέμφου,
εἰ δ᾽ ἄκων ἥκω, τὴν προπέτειαν ἔα.
Ἄκρητος καὶ Ἔρως μ᾽ ἠνάγκασαν, ὧν ὁ μὲν αὐτῶν
εἷλκεν, ὁ δ᾽ οὐκ εἴα τὴν προπέτειαν ἐᾶν.
ἐλθὼν δ᾽ οὐκ ἐβόησα, τίς ἢ τίνος, ἀλλ᾽ ἐφίλησα
τὴν φλιήν· εἰ τοῦτ᾽ ἔστ᾽ ἀδίκημ᾽, ἀδικέω.

AP XII 118, Cram. An. Par. IV 384 1 ἄρχειν AP || 2 ἔα Cram. et paries Esquilinus (Kaibel Epigr. p. 502): ὅραι AP || 3 με ἠναγκ. Cram. με ἀν. AP.; latet aliud || 4 . . . ετηανεαν paries: τὴν βίαν δσσην ὅρα Cram.: σώφρονα θυμὸν ἔχειν AP || 6 φλιήν Plutarchus de coh. ira 5: φιλίην Cram. ϊαρήν AP

XLIII.

Ἕλκος ἔχων ὁ ξεῖνος ἐλάνθανεν· ὡς ἀνιηρόν
πνεῦμα διὰ στηθέων (εἶδες;) ἀνηγάγετο,
τὸ τρίτον ἡνίκ᾽ ἔπινε, τὰ δὲ ῥόδα φυλλοβολεῦντα
τὠνδρὸς ἀπὸ στεφάνων πάντ᾽ ἐγένοντο χαμαί·

ὤπτηται μέγα δή τι· μὰ δαίμονας οὐκ ἀπὸ ῥυσμοῦ
εἰκάζω, φωρὸς δ' ἴχνια φὼρ ἔμαθον.

AP XII 134 3 ηγκεπινε: corr. Scaliger || 4 ἀπὸ στεφάνων Athen. XV 669: ἀπὸ στομάτων AP || 5 ὤπτημαι μεγαλητί: corr. Bentley

XLIV.

Ἔστι τι ναὶ τὸν Πᾶνα κεκρυμμένον, ἔστι τι ταύτηι
ναὶ μὰ Διώνυσον πῦρ ὑπὸ τῆι σποδίηι·
οὐ θαρσέω· μὴ δή με περίπλεκε. πολλάκι λήθει
τοῖχον ὑποτρώγων ἡσύχιος ποταμός·
τῶι καὶ νῦν δείδοικα, Μενέξενε, μή με παρεισδύς
† οὗτος ὁσειγαρνης εἰς τὸν ἔρωτα βάληι.

AP XII 139 2 διόνυσον: corr. apogr. || 6 ὁ σιγέρπης Bentley

XLV.

Ἀηφθήσει, περίφευγε Μενέκρατες' εἶπα Πανήμου
εἰκάδι, καὶ Λώιου τῆι τίνι; τῆι δεκάτηι
ἦλθεν ὁ βοῦς ὑπ' ἄροτρον ἑκούσιος. εὖ γ', ἐμὸς Ἑρμῆς,
εὖ γ', ἐμός· οὐ παρὰ τὰς εἴκοσι μεμφόμεθα.

AP XII 149 3 Ἑρμᾶς

XLVI.

Ὡς ἀγαθὰν Πολύφαμος ἀνεύρετο τὰν ἐπαοιδάν
τὠραμένωι· ναὶ Γᾶν, οὐκ ἀμαθὴς ὁ Κύκλωψ·
αἱ Μοῦσαι τὸν ἔρωτα κατισχναίνοντι Φίλιππε·
ἦ πανακὲς πάντων φάρμακον ἁ σοφία.
τοῦτο, δοκέω, χἀ λιμὸς ἔχει μόνον ἐς τὰ πονηρά
τὠγαθόν· ἐκκόπτει τὰν φιλόπαιδα νόσον.
ἔσθ' ἁμὶν χἀκάστοτ' ἀφειδέα ποττὸν Ἔρωτα
τοῦτ' εἶπαι 'κείρευ τὰ πτερὰ παιδάριον,
οὐδ' ὅσον ἀττάραγόν τυ δεδοίκαμες'· αἱ γὰρ ἐπωιδαί
οἴκοι τῶ χαλεπῶ τραύματος ἀμφότεραι.

AP XII 150 1 ἀνεύρατο || 2 τώρραμενων αιγαν: distinxerunt Eldik et Hecker | οὐ καθ' ἡμᾶς: corr. Eldik || 4 ἡ πανακής Clemens strom. V 684; ἦ πάνες: corr. Bentley || 5 τοῦ δοκέω: corr. Salmasius || 7 χἀκαστὸς: correxi | πρὸς τὸν || 8 τουτιπαι: corr. Kaibel || 9 τυ Bentley: σε AP, τοι Et. gen. s. v. ἀττάρ. || 10 οἴκω

XLVII.

Τὴν ἁλίην Εὔδημος, ἀφ' ἧς ἅλα λιτὸν ἐπέσθων
χειμῶνας μεγάλους ἐξέφυγεν δανέων,
θῆκε θεοῖς Σαμόθρηιξι λέγων ὅτι τήνδε κατ' εὐχήν,
ὦ μεγάλοι, σωθεὶς ἐξ ἁλὸς ὧδ' ἔθετο.

AP VI 301 *ἀφ'* Blomfield: *ἐφ'* ‖ 3 *Σαμόθραξι* ‖ 4 *ὦ λαοί*: correxi

XLVIII.

Εὐμαθίην ᾐτεῖτο διδοὺς ἐμὲ Σῆμος ὁ Μίκκου
ταῖς Μούσαις· αἳ δὲ Γλαῦκος ὅκως ἔδοσαν
ἀντ' ὀλίγου μέγα δῶρον. ἐγὼ δ' ἀνὰ τῆιδε κεχηνώς
κεῖμαι τοῦ Σαμίου διπλόον ὁ τραγικός
παιδαρίων Διόνυσος ἐπήκοος· οἳ δὲ λέγουσιν
'ἱερὸς ὁ πλόκαμος' τοὐμὸν ὄνειαρ ἐμοί.

AP VI 310 1 *διδούς* Apollon. de synt. p. 341: *δίδου* | *Σῖμος* P[1] Pl. ‖ 2 *γλεῦκος*: corr. Bentley ‖ 3 *τήνδε*: corr. Bergk.

XLIX.

Τῆς Ἀγοράνακτός με λέγε ξένε κωμικὸν ὄντως
ἀγκεῖσθαι νίκης μάρτυρα τοῦ Ῥοδίου
Πάμφιλον, οὐ μὲν ἔρωτι δεδαγμένον, ἥμισυ δ' ὀπτῆι
ἰσχάδι καὶ λύχνοις Ἴσιδος εἰδόμενον.

AP VI 311 3 *οὐκ ἐν*: correxi; *εὖ μὲν* Meineke | *ὄπται*: corr. Meineke

L.

Τὴν Φρυγίην Αἴσχρην, ἀγαθὸν γάλα, πᾶσιν ἐν ἐσθλοῖς
Μίκκος καὶ ζωὴν οὖσαν ἐγηροκόμει
καὶ φθιμένην ἀνέθηκεν, ἐπεσσομένοισιν ὁρᾶσθαι,
ἡ γρῆυς μαστῶν ὡς ἀπέχει χάριτας.

AP VII 458 1 *παισίν*: corr. Bentley

LI.

Τέσσαρες αἱ Χάριτες, ποτὶ γὰρ μία ταῖς τρισὶ τήναις
ἄρτι ποτεπλάσθη κἤτι μύροισι νοτεῖ.

εὐαίων ἐν πᾶσιν ἀρίζαλος Βερενίκα,
ἇς ἄτερ οὐδ' αὐταὶ ταὶ Χάριτες Χάριτες.

AP V 145 1 *κείναις* ‖ 3 *ἀρίζηλος*

LII.

Τὸν τὸ καλὸν μελανεῦντα Θεόκριτον, εἰ μὲν ἔμ' ἔχθει,
τετράκι μισοίης, εἰ δὲ φιλεῖ, φιλέοις·
ναιχὶ πρὸς εὐχαίτεω Γανυμήδεος, οὐράνιε Ζεῦ·
καὶ σύ ποτ' ἠράσθης — οὐκέτι μακρὰ λέγω.

AP VII 230 *ὀχθεῖ*: corr. apogr. ‖ 4 *σὺ* Bentley: *ά* | *ποθ'*

LIII.

Καὶ πάλιν Εἰλήθυια Λυκαινίδος ἐλθὲ καλεύσης
εὔλοχος ὠδίνων ὧδε σὺν εὐτοκίηι,
ὡς τόδε νῦν μέν, ἄνασσα, κόρης ὕπερ, ἀντὶ δὲ παιδός
ὕστερον εὐώδης ἄλλο τι νηὸς ἔχοι.

AP VI 146 et post 274 2 *εὐτυχίη* 274 ‖ 3 *ὡς τοι* 146

LIV.

Τὸ χρέος ὡς ἀπέχεις Ἀσκληπιέ, τὸ πρὸ γυναικός
Δημοδίκης Ἀκέσων ὤφελεν εὐξάμενος,
γιγνώσκειν, ἢν δ' ἄρα λάθηι καί † μιν ἀπαιτῆις,
φησὶ παρέξεσθαι μαρτυρίην ὁ πίναξ.

AP VI 147 1 *πρὸς* P[1]

LV.

Τῶι με Κανωπίται Καλλίστιον εἴκοσι μύξαις
πλούσιον ἁ Κριτίου λύχνον ἔθηκε θεῶι
εὐξαμένα περὶ παιδὸς Ἀπελλίδος· ἐς δ' ἐμὰ φέγγη
ἀθρήσας φάσεις "Ἕσπερε πῶς ἔπεσες".

AP VI 148 2 *ἡ* ‖ 4 *φήσεις*

LVI.

Φησὶν ὅ με στήσας Εὐαίνετος (οὐ γὰρ ἔγωγε
γιγνώσκω) νίκης ἀντί με τῆς ἰδίης

ἀγκεῖσθαι χάλκειον ἀλέκτορα Τυνδαρίδησι·
πιστεύω Φαίδρου παιδὶ Φιλοξενίδεω.
AP VI 149

LVII.

Ἰναχίης ἕστηκεν ἐν Ἴσιδος ἡ Θάλεω παῖς
Αἰσχυλὶς Εἰρήνης μητρὸς ὑποσχεσίηι.
AP VI 150

LVIII.

Τίς, ξένος ὦ ναυηγέ; Λεόντιχος ἐνθάδε νεκρόν
εὗρέ σ' ἐπ' αἰγιαλοῦ, χῶσε δὲ τῶιδε τάφωι
δακρύσας ἐπίκηρον ἑὸν βίον· οὐδὲ γὰρ αὐτός
ἥσυχον, αἰθυίηι δ' ἶσα θαλασσοπορεῖ.

AV VII 277 2 εὗρεν: corr. Volger et ego | αἰγιαλοὺς: corr. Hecker | τε P[1]

LIX.

Εὐδαίμων ὅτι τἄλλα μανεὶς ὡρχαῖος Ὀρέστας,
† λευκαρετανμαν οὐκ ἐμάνη μανίαν
οὐδ' ἔλαβ' ἐξέτασιν τῶ Φωκέος ἅτις ἐλέγχει
τὸν φίλον, † ἀλλαιχ' ἓν δρᾶμ' ἐδίδαξε μόνον·
ἦ τάχα κα τὸν ἑταῖρον ἀπώλεσε τοῦτο ποήσας —
κἠγὼ τὼς πολλὼς οὐκέτ' ἔχω Πυλάδας.

AP XI 362 2 μανίην || 4 ἐδίκαξε Emperius || 5 κα Meineke: καὶ || 6 κἀγὼ τοὺς πολλούς

LX.

Οἵτινες Ἀλείοιο παρέρπετε σῆμα Κίμωνος,
ἴστε τὸν Ἱππαίου παῖδα παρερχόμενοι.
AP VII 523 ἀλίοιο

LXI.

Αἴνιε καὶ σὺ γὰρ ὧδε Μενέκρατες οὐκ ἐπὶ πουλύ
ἦσθα· τί σε ξείνων λῶιστε κατειργάσατο;

ἦ ῥα τὸ καὶ Κένταυρον; 'ὅ μοι πεπρωμένος ὕπνος
ἦλθεν, ὁ δὲ τλήμων οἶνος ἔχει πρόφασιν'.

AP VII 725 1 *οὐκέτι πουλύς*: corr. Zedel || 2 *ὥστε*: corr. Zedel

LXII.

Κυνθιάδες θαρσεῖτε, τὰ γὰρ τοῦ Κρητὸς Ἐχέμμα
κεῖται ἐν Ὀρτυγίηι τόξα παρ' Ἀρτέμιδι,
οἷς ὑμέων ἐκένωσεν ὄρος μέγα· νῦν δὲ πέπαυται,
αἶγες, ἐπεὶ σπονδὰς ἡ θεὸς εἰργάσατο.

AP VII 21 1 *Κυνθιάδες* Suid. s. v.: *Κυνθίδες* AP ||
ν
πέπαυται

LXIII.

Οὕτως ὑπνώσαις Κωνώπιον, ὡς ἐμὲ ποιεῖς
κοιμᾶσθαι ψυχροῖς τοῖσδε παρὰ προθύροις.
οὕτως ὑπνώσαις ἀδικωτάτη, ὡς τὸν ἐραστήν
κοιμίζεις, ἐλέου δ' οὐδ' ὄναρ ἠντίασας.
γείτονες οἰκτείρουσι, σὺ δ' οὐδ' ὄναρ. ἡ πολιὴ δέ
αὐτίκ' ἀναμνήσει ταῦτά σε πάντα κόμη.

AP V 23

Corrigendum

Hymn. 2, 96 *ἔτισαν* perperam mutari docuit Wackernagel.

Ulrich v. Wi

Homerisch

Gr. 8⁰. (XI

(Philologische

Die Textgeschichte der griechischen Lyriker

4⁰. (121 S.) 1900. Geh. 8 M.

(Abhandl. d. Kgl. Gesellschaft d. Wiss. zu Göttingen. Phil.-hist. Kl. N. F. IV. 3.)

Antigonos von Karystos

Gr. 8⁰. (VIII u. 356 S.) 1881. Geh. 6 M.

(Philologische Untersuchungen. Heft IV.)

Isyllos von Epidauros

Gr. 8⁰. (VII u. 201 S.) 1886. Geh. 4 M.

(Philologische Untersuchungen. Heft IX.)

Aeschyli Tragoediae

Gr. 8⁰. (XXXV u. 384 S) 1914. Geh. 14 M.

Aischylos

Interpretationen

Gr. 8⁰. (V u. 260 S.) 1914. Geh. 8 M.

Griechische Tragödien

Übersetzt von U. v. Wilamowitz-Moellendorff

4 Bände. 8⁰

Band I. Sophokles, Oedipus. — Euripides, Hippolytos, Der Mütter Bittgang, Herakles. 9. Aufl. (369 S.) 1922. Geb. 6 M.

Band II. Aischylos, Orestie. (Agamemnon. — Das Opfer am Grabe. — Die Versöhnung.) 9. Aufl. (313 S.) 1922. Geb. 6 M.

Band III. Euripides, Kyklop, Alkestis, Medea, Troerinnen. 6. Aufl. (363 S.) 1922. Geb. 6 M.

Band IV. Sophokles, Philoktetes. — Euripides, Die Bakchen. Wilamowitz-M., Die griechische Tragödie und ihre drei Dichter. (394 S.) 1923. Geb. 5 M.

Druck von C. Schulze & Co., G. m. b. H., Gräfenhainichen.